

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 284

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 61

12 noiembrie 2018

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2018/1670 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008 în ceea ce privește cantitățile nominale pentru introducerea pe piața Uniunii a *shochu* distilat o singură dată, produs în alambic și îmbuteliat în Japonia** 1
- ★ **Regulamentul (UE) 2018/1671 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 de modificare a Regulamentului (UE) 2017/825 pentru a majora pachetul financiar aferent Programului de sprijin pentru reforme structurale și pentru a adapta obiectivul general al acestuia** 3
- ★ **Regulamentul (UE) 2018/1672 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2005** 6

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor** 22

RO

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

DECIZII

- ★ Decizia (UE) 2018/1674 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 de modificare a Deciziei 2003/17/CE a Consiliului în ceea ce privește echivalența inspecțiilor în câmp efectuate în Republica Federativă a Braziliei la culturile producătoare de semințe de plante furajere și la culturile producătoare de semințe de cereale și echivalența semințelor de plante furajere și a semințelor de cereale produse în Republica Federativă a Braziliei, precum și în ceea ce privește echivalența inspecțiilor în câmp efectuate în Republica Moldova la culturile producătoare de semințe de cereale, la culturile producătoare de semințe de legume și la culturile producătoare de semințe de plante oleaginoase și pentru fibre și echivalența semințelor de cereale, a semințelor de legume și a semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre produse în Republica Moldova 31
-

II *Acte fără caracter legislativ*

DECIZII

- ★ Decizia (UE) 2018/1675 a Parlamentului European și a Consiliului din 2 octombrie 2018 privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în urma unei cereri din partea Țărilor de Jos – EGF/2018/001 NL/Activități de servicii financiare 36
-

Rectificări

- ★ Rectificare la Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, 15.9.2009) 38
- ★ Rectificare la Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS) (JO L 218, 13.8.2008) 39

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2018/1670 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 23 octombrie 2018

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008 în ceea ce privește cantitățile nominale pentru introducerea pe piața Uniunii a *shochu* distilat o singură dată, produs în alambic și îmbuteliat în Japonia

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) La 29 noiembrie 2012, Consiliul a adoptat o decizie de autorizare a Comisiei să inițieze negocieri cu Japonia cu privire la un acord de liber schimb.
- (2) Negocierile pentru un Acord între Uniunea Europeană și Japonia pentru un parteneriat economic (denumit în continuare „acordul”) au fost încheiate cu succes și acordul a fost semnat la 17 iulie 2018.
- (3) Anexa 2-D la acord prevede că *shochu* distilat o singură dată, astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (10) din Legea privind taxele pe băuturi spirtoase (Legea nr. 6 din 1953) din Japonia, produs în alambic și îmbuteliat în Japonia, poate fi introdus pe piața Uniunii în sticle tradiționale de patru go (合) și un sho (升), care corespund unor cantități nominale de 720 ml și, respectiv, 1 800 ml, sub rezerva îndeplinirii altor cerințe aplicabile ale Uniunii.
- (4) Directiva 2007/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ prevede că produsele preambalate pot fi introduse pe piața Uniunii numai dacă sunt preambalate în cantitățile nominale enumerate în secțiunea 1 din anexa la directiva menționată. Pentru băuturile spirtoase, secțiunea 1 din anexa la Directiva 2007/45/CE se referă la nouă cantități nominale aflate în intervalul 100-2 000 ml. Aceste cantități nominale nu includ cantitățile de 720 ml și 1 800 ml, cantitățile nominale în care *shochu* distilat o singură dată, produs în alambic, este îmbuteliat și comercializat în Japonia.
- (5) Prin urmare, este necesară o derogare de la cantitățile nominale prevăzute în anexa la Directiva 2007/45/CE pentru băuturi spirtoase, pentru a se asigura faptul că *shochu* distilat o singură dată, produs în alambic și îmbuteliat în Japonia, poate fi introdus pe piața Uniunii, astfel cum se prevede în anexa 2-D la acord, în sticle cu dimensiunile de 720 ml și 1 800 ml, care corespund dimensiunilor sticlelor tradiționale japoneze de patru go (合) și, respectiv, un sho (升).

⁽¹⁾ JO C 367, 10.10.2018, p. 119.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 12 septembrie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 9 octombrie 2018.

⁽³⁾ Directiva 2007/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a normelor privind cantitățile nominale ale produselor preambalate, de abrogare a Directivelor 75/106/CEE și 80/232/CEE ale Consiliului, și de modificare a Directivei 76/211/CEE a Consiliului (JO L 247, 21.9.2007, p. 17).

- (6) Derogarea de la Directiva 2007/45/CE trebuie să fie introdusă printr-o modificare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, pentru a se asigura faptul că *shochu* distilat o singură dată, produs în alambic și îmbuteliat în Japonia, poate fi introdus pe piață simultan în toate statele membre după intrarea în vigoare a acordului.
- (7) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 110/2008 ar trebui modificat în consecință.
- (8) Pentru a se asigura punerea în aplicare a acordului în ceea ce privește introducerea pe piața Uniunii a *shochu* distilat o singură dată, produs în alambic și îmbuteliat în Japonia, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la data intrării în vigoare a acordului,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se introduce următorul articol în capitolul IV din Regulamentul (CE) nr. 110/2008:

„Articolul 24a

Derogare de la cerințele privind cantitățile nominale din Directiva 2007/45/CE

Prin derogare de la articolul 3 din Directiva 2007/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) și de la secțiunea 1 al șaselea rând din anexa la directiva menționată, *shochu* (**) distilat o singură dată, produs în alambic și îmbuteliat în Japonia, poate fi introdus pe piața Uniunii în cantități nominale de 720 ml și 1 800 ml.

(*) Directiva 2007/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a normelor privind cantitățile nominale ale produselor preambalate, de abrogare a Directivelor 75/106/CEE și 80/232/CEE ale Consiliului, și de modificare a Directivei 76/211/CEE a Consiliului (JO L 247, 21.9.2007, p. 17).

(**) Astfel cum este definit în anexa 2-D la Acordul dintre Uniunea Europeană și Japonia pentru un parteneriat economic.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la data intrării în vigoare a acordului.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 23 octombrie 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

K. EDTSTADLER

(1) Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului (JO L 39, 13.2.2008, p. 16).

REGULAMENTUL (UE) 2018/1671 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 23 octombrie 2018****de modificare a Regulamentului (UE) 2017/825 pentru a majora pachetul financiar aferent Programului de sprijin pentru reforme structurale și pentru a adapta obiectivul general al acestuia**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 175 al treilea paragraf și articolul 197 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) La cererea statelor membre, Uniunea poate sprijini eforturile acestora pentru îmbunătățirea capacității lor administrative de punere în aplicare a dreptului Uniunii.
- (2) Programul de sprijin pentru reforme structurale (denumit în continuare „programul”) a fost instituit cu scopul de a consolida capacitatea statelor membre de a elabora și de a pune în aplicare reforme administrative și structurale de interes pentru Uniune, menite să promoveze creșterea, inclusiv prin acordarea de asistență pentru utilizarea eficientă și eficace a fondurilor Uniunii. Sprijinul în cadrul programului este acordat de către Comisie, la cererea unui stat membru, și poate acoperi o gamă largă de domenii de politică. Dezvoltarea unor economii și a unei societăți reziliente, întemeiate pe structuri economice, sociale și teritoriale solide, care să le permită statelor membre să absoarbă șocurile în mod eficient și să se redreseze rapid în urma acestora contribuie la coeziunea economică și socială și totodată valorifică potențialul de creștere. Statele membre ar trebui să încurajeze, în conformitate cu cadrul lor juridic, o contribuție și implicare corespunzătoare a administrației publice naționale și regionale și a părților interesate. Punerea în aplicare a unor reforme instituționale, administrative și structurale menite să promoveze creșterea și care sunt importante pentru statele membre, și implementarea efectivă a reformelor structurale de interes pentru Uniune sunt instrumente importante pentru realizarea unei astfel de evoluții.
- (3) Comunicarea eficientă a acțiunilor și activităților programului și a rezultatelor acestora la nivelul Uniunii, la nivel național și regional, după caz, este esențială pentru creșterea gradului de sensibilizare cu privire la realizările programului, pentru asigurarea vizibilității și pentru furnizarea de informații cu privire la efectele sale pe teren.
- (4) Având în vedere faptul că cererile de sprijin ar putea depăși resursele programului, cererile ar trebui să fie ierarhizate, unde este posibil, de către statul membru în cauză în cursul procedurii de solicitare a sprijinului. În acest context, ar trebui să se acorde atenție cererilor de sprijin care au legături cu semestrul european și cu domeniul de politică legate de coeziune, inovare, ocuparea forței de muncă și o creștere inteligentă și durabilă. Programul ar trebui să vină în completare a altor instrumente, pentru a evita duplicările.
- (5) Având în vedere că programul nu oferă finanțare statelor membre, ci doar sprijin tehnic, acesta nu vizează înlocuirea sau substituirea finanțării de la bugetele naționale.
- (6) Statele membre au recurs din ce în ce mai mult la sprijinul acordat în cadrul programului, depășind cu mult așteptările inițiale. Conform estimărilor, cererile de sprijin primite de către Comisie pe parcursul ciclului 2017 au depășit semnificativ alocarea anuală disponibilă. Pe parcursul ciclului 2018, valoarea estimată a cererilor primite a fost de cinci ori mai mare decât resursele financiare disponibile pentru anul respectiv. Aproape toate statele membre au solicitat sprijin în cadrul programului, iar cererile au fost distribuite uniform între toate domeniile de politică acoperite de program.

⁽¹⁾ JO C 237, 6.7.2018, p. 53.⁽²⁾ JO C 247, 13.7.2018, p. 54.⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 11 septembrie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 9 octombrie 2018.

- (7) Întărirea coeziunii economice și sociale prin intermediul reformelor structurale, care sunt avantajoase pentru Uniune și în conformitate cu principiile și valorile Uniunii, este esențială pentru consolidarea rezilienței economice și pentru o participare reușită și asigurarea unei convergențe reale sporite în cadrul uniunii economice și monetare, asigurând stabilitatea și prosperitatea Uniunii pe termen lung. Acest aspect este la fel de important pentru statele membre a căror monedă nu este euro, în vederea pregătirii lor pentru aderarea la zona euro, ca și pentru statele din zona euro.
- (8) Prin urmare, este oportun ca în obiectivul general al programului, în contextul contribuției sale ca răspuns la provocările de ordin economic și social, să se sublinieze că îmbunătățirea coeziunii economice și sociale, a competitivității, a productivității, a creșterii economice durabile și a creării de locuri de muncă, a investițiilor și a incluziunii sociale ar putea, de asemenea, să contribuie la pregătirea în vederea participării viitoare la zona euro a statelor membre a căror monedă nu este euro.
- (9) În vederea urmăririi obiectivelor generale și a celor specifice, precum și în cadrul acțiunilor eligibile pentru a fi finanțate prin program, ar trebui remarcat faptul că acțiunile și activitățile programului ar putea de asemenea sprijini reforme menite să acorde asistență statelor membre în pregătirea lor pentru aderarea la zona euro, respectându-se, în același timp, principiul egalității de tratament între toate statele membre.
- (10) Pentru a răspunde cererii crescânde de sprijin din partea statelor membre, precum și prin prisma necesității de a sprijini punerea în aplicare a reformelor structurale de interes pentru Uniune, inclusiv în statele membre a căror monedă nu este euro, în pregătirea lor pentru aderarea la zona euro, resursele financiare alocate programului ar trebui să fie majorate la un nivel suficient care să îi permită Uniunii să ofere sprijin pentru a răspunde nevoilor statelor membre solicitante și care să fie utilizat conform principiului bunei gestiuni financiare. Această creștere nu ar trebui să aibă un impact negativ asupra celorlalte priorități ale politicii de coeziune. În plus, statele membre nu ar trebui să fie obligate să își transfere resursele naționale și regionale alocate din fondurile structurale și de investiții europene.
- (11) Pentru a oferi sprijin de bună calitate în mod cât mai prompt, Comisia ar trebui să fie în măsură să utilizeze o parte din pachetul financiar și pentru a acoperi costul aferent activităților de sprijin ale programului, cum ar fi cheltuielile legate de controlul calității și de monitorizare, precum și evaluarea proiectelor pe teren. Aceste activități sunt importante pentru a asigura eficiența punerii în aplicare a proiectului.
- (12) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2017/825 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ ar trebui modificat în consecință,
- (13) Pentru a permite aplicarea promptă a măsurilor prevăzute în prezentul regulament, acesta ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2017/825 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Obiectiv general

Obiectivul general al programului este de a contribui la realizarea de reforme instituționale, administrative și structurale menite să favorizeze creșterea în statele membre prin acordarea de sprijin autorităților naționale pentru măsurile ce vizează reformarea și consolidarea instituțiilor, a guvernanței, a administrației publice și a sectorului economic și social ca răspuns la provocările de ordin economic și social, în vederea consolidării coeziunii, a competitivității, a productivității, a creșterii economice durabile, a creării de locuri de muncă, a investițiilor și a incluziunii sociale și în vederea contribuției la o convergență reală în cadrul Uniunii, care ar putea pregăti, de asemenea, terenul pentru participarea la zona euro, în special în contextul proceselor de guvernanță economică, inclusiv prin acordarea de asistență pentru utilizarea eficientă, transparentă și eficace a fondurilor Uniunii.”

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2017/825 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 de instituire a Programului de sprijin pentru reforme structurale pentru perioada 2017-2020 și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1303/2013 și (UE) nr. 1305/2013 (JO L 129, 19.5.2017, p. 1).

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 5a

Sprijin în vederea pregătirii pentru aderarea la zona euro

În vederea urmăririi obiectivelor stabilite la articolele 4 și 5, și în cadrul acțiunilor eligibile menționate la articolul 6, programul poate finanța acțiuni și activități și în sprijinul reformelor care pot ajuta statele membre să se pregătească pentru aderarea la zona euro.”

3. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pachetul financiar pentru implementarea programului este stabilit la 222 800 000 EUR în prețuri curente.”;

(b) la alineatul (2) se adaugă următoarea teză:

„Cheltuielile pot acoperi, de asemenea, costurile altor activități de sprijin, cum ar fi controlul calității și monitorizarea proiectelor de sprijin pe teren.”

4. La articolul 16 alineatul (2) se adaugă următoarea literă:

„(f) punerea în aplicare a măsurilor de sprijin.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei de publicare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 23 octombrie 2018.

Pentru Parlamentul European
Președintele
A. TAJANI

Pentru Consiliu
Președintele
K. EDTSTADLER

REGULAMENTUL (UE) 2018/1672 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 23 octombrie 2018****privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2005**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 33 și 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Promovarea dezvoltării armonioase, durabile și favorabile incluziunii a pieței interne ca un spațiu în care mărfurile, persoanele, serviciile și capitalul pot circula liber și în condiții de siguranță este una dintre prioritățile Uniunii.
- (2) Reintroducerea produselor ilicite în economie și deturnarea de bani pentru finanțarea activităților ilicite creează denaturări și dezavantaje concurențiale neloiale pentru cetățenii și societățile care respectă legea și reprezintă, prin urmare, o amenințare pentru funcționarea pieței interne. În plus, aceste practici favorizează activitățile infracționale și teroriste care pun în pericol securitatea cetățenilor Uniunii. În consecință, Uniunea a luat măsuri pentru a se proteja.
- (3) Unul dintre pilonii principali ai măsurilor luate de Uniune a fost Directiva 91/308/CEE a Consiliului ⁽³⁾, care a stabilit o serie de măsuri și obligații pentru instituțiile financiare, persoanele juridice și anumite profesii în ceea ce privește, printre altele, dispozițiile în materie de transparență și de ținere a evidenței, precum și de cunoaștere a clienților, și a stabilit obligația de a raporta tranzacțiile suspecte unităților naționale de informații financiare (FIU). Au fost înființate unități de informații financiare care serveau drept centre pentru evaluarea unor astfel de tranzacții, pentru a interacționa cu omologii lor din alte țări și, dacă era necesar, pentru a contacta autoritățile judiciare. Directiva 91/308/CEE a fost modificată ulterior și a fost înlocuită cu măsuri succesive. În prezent, dispozițiile referitoare la prevenirea spălării banilor sunt prevăzute în Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾.
- (4) Având în vedere riscul ca aplicarea Directivei 91/308/CEE să conducă la o creștere a mișcărilor de numerar în scopuri ilicite, care ar putea constitui o amenințare pentru sistemul financiar și piața internă, directiva menționată a fost completată prin Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾. Regulamentul respectiv urmărește să prevină și să depisteze spălarea banilor și finanțarea terorismului prin stabilirea unui sistem de controale aplicabile persoanelor fizice care intră sau ies din Uniune care transportă numerar sau instrumente negociabile la purtător cu o valoare egală sau mai mare de 10 000 EUR sau echivalentul acestei valori în alte valute. Expresia „care intră sau iese din Uniune” ar trebui definită în raport cu teritoriul Uniunii, astfel cum acesta este definit la articolul 355 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), pentru a se asigura faptul că prezentul regulament are cel mai vast domeniu de aplicare posibil și că nicio zonă nu este scutită de la aplicarea acestuia și nu prezintă oportunități de eludare a controalelor aplicabile.
- (5) Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 a pus în aplicare în Comunitate standardele internaționale privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului elaborate de Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI).

⁽¹⁾ JO C 246, 28.7.2017, p. 22.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 12 septembrie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 9 octombrie 2018.⁽³⁾ Directiva 91/308/CEE a Consiliului din 10 iunie 1991 privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor (JO L 166, 28.6.1991, p. 77).⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate (JO L 309, 25.11.2005, p. 9).

- (6) GAFI, instituit la reuniunea la nivel înalt G7 de la Paris din 1989, este un organism interguvernamental care stabilește standarde și promovează punerea în aplicare efectivă a măsurilor juridice, de reglementare și operaționale pentru combaterea spălării banilor, a finanțării terorismului și a altor amenințări conexe la adresa integrității sistemului financiar internațional. Mai multe state membre sunt membre ale GAFI sau sunt reprezentate în GAFI prin intermediul organismelor regionale. Uniunea este reprezentată în GAFI de către Comisie și s-a angajat la punerea în aplicare efectivă a recomandărilor GAFI. Recomandarea 32 a GAFI privind curierii de numerar specifică faptul că ar trebui să fie instituite măsuri în ceea ce privește controalele adecvate privind mișcările transfrontaliere de numerar.
- (7) Directiva (UE) 2015/849 identifică și descrie o serie de activități infracționale ale căror produse ar putea face obiectul spălării banilor sau care ar putea fi utilizate pentru finanțarea terorismului. Produsele obținute din respectivele activități infracționale sunt adesea transportate peste frontierele externe ale Uniunii, în scopul de a fi spălate sau utilizate pentru finanțarea terorismului. Prezentul regulament ar trebui să ia în considerare acest fapt și să stabilească un sistem de norme care, în plus față de contribuția efectivă la prevenirea spălării banilor, în special a infracțiunilor principale precum infracțiunile fiscale, astfel cum sunt definite în legislația națională, precum și a finanțării terorismului, să faciliteze prevenirea, depistarea și investigarea activităților infracționale definite în Directiva (UE) 2015/849.
- (8) Au fost realizate progrese în ceea ce privește cunoașterea mecanismelor folosite pentru a transfera valori obținute în mod ilegal dincolo de frontiere. Ca urmare a acestui lucru, recomandările GAFI au fost actualizate, Directiva (UE) 2015/849 a adus modificări cadrului juridic al Uniunii și au fost elaborate noi bune practici. În lumina acestor evoluții și pe baza evaluării legislației Uniunii în vigoare, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1889/2005 ar trebui să fie modificate. Cu toate acestea, având în vedere amploarea modificărilor care ar fi necesare, Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 ar trebui abrogat și înlocuit cu un nou regulament.
- (9) Prezentul regulament nu afectează capacitatea statelor membre de a prevedea, în dreptul lor intern, controale naționale suplimentare cu privire la mișcările de numerar în cadrul Uniunii, cu condiția ca respectivele controale să se desfășoare în conformitate cu libertățile fundamentale ale Uniunii, în special cu articolele 63 și 65 din TFUE.
- (10) Un set de norme la nivelul Uniunii care să permită efectuarea unor acțiuni comparabile de control al numerarului în interiorul Uniunii ar facilita în mod considerabil eforturile de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului.
- (11) Prezentul regulament nu se referă la măsurile luate de Uniune sau de statele membre în temeiul articolului 66 din TFUE pentru a limita circulația capitalurilor care provoacă sau amenință să provoace dificultăți grave în funcționarea uniunii economice și monetare sau în temeiul articolelor 143 și 144 din TFUE, ca urmare a unei crize neprevăzute în balanța de plăți.
- (12) Având în vedere prezența lor la frontierele externe ale Uniunii, competențele de specialitate ale acestora în efectuarea de controale asupra călătorilor și mărfurilor care trec frontierele externe și experiența lor dobândită în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1889/2005, autoritățile vamale ar trebui să continue să acționeze în calitate de autorități competente în sensul prezentului regulament. În același timp, statele membre ar trebui să fie în măsură în continuare să desemneze alte autorități naționale prezente la frontierele externe pentru a acționa în calitate de autorități competente. Statele membre ar trebui să continue să asigure personalului autorităților vamale și al altor autorități naționale o formare corespunzătoare pentru efectuarea controalelor respective, inclusiv privind spălarea de bani bazată pe numerar.
- (13) Unul dintre conceptele-cheie utilizate în prezentul regulament este cel de „numerar”, care ar trebui să fie definit ca fiind format din patru categorii: valută, instrumente negociabile la purtător, mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate și anumite tipuri de carduri preplătite. Având în vedere caracteristicile lor, anumite instrumente negociabile la purtător, mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate și carduri preplătite care nu sunt asociate unui cont bancar și care pot stoca un quantum în bani dificil de depistat sunt susceptibile de a fi utilizate în locul valutei ca un mijloc anonim de a transfera valori peste frontierele externe, într-un mod care nu poate fi urmărit folosind sistemul clasic de supraveghere de către autoritățile publice. Prezentul regulament ar trebui, așadar, să stabilească componentele esențiale ale definiției „numerarului”, dar să permită, în același timp, Comisiei să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament ca răspuns la tentativele infractorilor și complicilor acestora de a eluda o măsură care controlează doar un singur tip de rezervă de valoare cu un grad ridicat de lichiditate prin trecerea peste frontierele externe a unui alt tip de rezervă. În cazul în care se depistează un astfel de comportament la o scară considerabilă, este esențial să se ia rapid măsuri pentru a remedia situația. În pofida nivelului ridicat de risc al monedelor virtuale, după cum s-a subliniat în Raportul Comisiei din 26 iunie 2017 referitor la evaluarea riscurilor privind spălarea banilor și finanțarea terorismului care afectează piața internă și sunt legate de activități transfrontaliere, autoritățile vamale nu dispun de competențele necesare pentru a monitoriza aceste riscuri.

- (14) Instrumentele negociabile la purtător permit deținătorului fizic să solicite plata unei valori financiare, fără ca numele acestuia să fie înregistrat sau menționat. Acestea pot fi folosite cu ușurință pentru a transfera cantități considerabile de valoare și prezintă similitudini însemnate cu valuta în ceea ce privește lichiditatea, anonimatul și riscurile de abuz.
- (15) Mărfurile utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate prezintă un raport ridicat între valoarea și volumul lor, pentru care există o piață de schimb internațională ușor accesibilă, permițând convertirea acestora în valută cu suportarea doar a unor costuri de tranzacție modeste. Astfel de mărfuri sunt în cea mai mare parte prezentate într-un mod standardizat care permite verificarea rapidă a valorii lor.
- (16) Cardurile preplătite sunt carduri nenominale care stochează sau oferă acces la o valoare monetară sau fonduri care pot fi utilizate pentru operațiuni de plată, pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau pentru răscumpărarea de valută. Acestea nu sunt asociate unui cont bancar. Cardurile preplătite includ cardurile preplătite anonime, astfel cum sunt menționate în Directiva (UE) 2015/849. Acestea sunt utilizate la scară largă pentru o varietate de scopuri legitime, iar unele dintre aceste instrumente prezintă în plus un interes social evident. Astfel de carduri preplătite sunt ușor de transferat și pot fi utilizate pentru a transfera o valoare considerabilă dincolo de frontierele externe. Prin urmare, este necesar să se includă cardurile preplătite în definiția numerarului, în special dacă acestea pot fi cumpărate fără proceduri de precauție privind clientela. Acest lucru va permite extinderea controalelor la anumite tipuri de carduri preplătite, ținând seama de tehnologia disponibilă, în cazul în care dovezile o justifică, cu condiția ca extinderea acestor controale să țină seama în mod corespunzător de proporționalitate și aplicabilitatea efectivă.
- (17) Pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, persoanelor fizice care intră sau ies din Uniune ar trebui să le revină obligația de a declara numerarul. Pentru a nu restricționa în mod nejustificat libera circulație sau pentru a nu supraîncărca cetățenii și autoritățile cu formalități administrative, obiectului acestei obligații ar trebui să i se aplice un prag de 10 000 EUR. Obligația ar trebui să revină purtătorilor care transportă valorile respective asupra lor, în bagajele lor sau în mijloacele de transport cu care trec frontierele externe. Aceștia ar trebui să fie obligați să pună numerarul la dispoziția autorităților competente pentru control și, dacă este necesar, să îl arate acestor autorități. Definiția „purtătorului” ar trebui înțeleasă ca excluzând transportatorii care desfășoară activități de transport de mărfuri sau de persoane cu titlu profesional.
- (18) În ceea ce privește mișcările de numerar neînsoțit, de exemplu, numerarul care intră sau iese din Uniune în colete poștale, expedieri de curierat, bagaje neînsoțite sau mărfuri containerizate, autoritățile competente ar trebui să aibă competența de a solicita expeditorului sau destinatarului sau unui reprezentant al acestora să depună o declarație de informare, în mod sistematic sau de la caz la caz, în conformitate cu procedurile naționale. O astfel de informare ar trebui să cuprindă o serie de elemente, care nu sunt vizate de documentația obișnuită depusă la vamă, cum ar fi documentele de transport și declarațiile vamale. Aceste elemente sunt originea, destinația, proveniența economică și utilizarea preconizată a numerarului. Obligația de informare cu privire la numerarul neînsoțit ar trebui să facă obiectul unui prag identic celui pentru numerarul transportat de către purtători.
- (19) Pentru a atinge obiectivele prezentului regulament, ar trebui înregistrate o serie de elemente de date standardizate privind mișcarea numerarului, cum ar fi datele cu caracter personal privind declarantul, proprietarul sau destinatarul, proveniența economică și utilizarea preconizată a numerarului. În special, este necesar ca declarantul, proprietarul sau destinatarul să furnizeze datele lor personale, astfel cum cuprinse în documentele lor de identitate, cu scopul de a reduce la minimum riscul de erori cu privire la identitatea acestora și întârzierile cauzate de posibila necesitate de a realiza verificări ulterior.
- (20) În ceea ce privește obligația de declarare a numerarului însoțit și obligația de informare cu privire la numerarul neînsoțit, autoritățile competente ar trebui să fie împuternicite să efectueze toate controalele necesare asupra persoanelor, asupra bagajelor acestora, asupra mijloacelor de transport utilizate pentru a trece frontierele externe și asupra oricărui transport sau recipient care trece neînsoțit frontiera respectivă și care poate conține numerar sau asupra mijlocului de transport care le transportă. În cazul nerespectării acestor obligații, autoritățile competente ar trebui să întocmească o declarație din oficiu pentru transmiterea ulterioară a informațiilor relevante către alte autorități.
- (21) Pentru a se asigura aplicarea lor uniformă de către autoritățile competente, controalele ar trebui să se bazeze în primul rând pe o analiză a riscurilor, cu scopul de a identifica și evalua riscurile și de a elabora contramăsurile necesare.

- (22) Instituirea unui cadru comun de gestionare a riscurilor nu ar trebui să împiedice autoritățile competente să efectueze controale aleatorii sau controale spontane, ori de câte ori le consideră necesare.
- (23) În cazul în care depistează numerar cu o valoare sub prag, dar există indicii că numerarul ar putea avea legătură cu o activitate infracțională, astfel cum este reglementată în prezentul regulament, autoritățile competente ar trebui să poată înregistra, în cazul numerarului însoțit, informații privind purtătorul, proprietarul și, dacă aceste informații există, privind destinatarul vizat al numerarului, inclusiv numele complet, detaliile de contact, detalii cu privire la natura și cuantumul sau valoarea numerarului, la proveniența economică și la utilizarea preconizată a acestuia.
- (24) În cazul numerarului neînsoțit, autoritățile competente ar trebui să poată înregistra informații privind declarantul, proprietarul, expeditorul, precum și privind destinatarul sau destinatarul preconizat al numerarului, inclusiv numele complet, detaliile de contact, detalii cu privire la natura și cuantumul sau valoarea numerarului, la proveniența economică și la utilizarea preconizată a acestuia.
- (25) Informațiile respective ar trebui să fie transmise către unitatea de informații financiare a statului membru în cauză, care ar trebui să asigure faptul că unitatea de informații financiare transmite orice informații relevante, din proprie inițiativă sau la cerere, unităților de informații financiare ale celorlalte state membre. Aceste unități sunt desemnate ca nodurile centrale în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului care primesc și prelucrează informații din diverse surse, cum ar fi instituțiile financiare, și analizează respectivele informații pentru a stabili dacă există motive pentru investigații suplimentare care ar putea să nu fie evidente pentru autoritățile competente care colectează declarațiile și efectuează controale în temeiul prezentului regulament. Pentru a asigura un flux de informații eficace, toate unitățile de informații financiare ar trebui să fie conectate la Sistemul de informare vamală (SIV) instituit prin Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului ⁽¹⁾, iar datele generate sau transmise de către autoritățile competente și unitățile de informații financiare ar trebui să fie compatibile și comparabile.
- (26) Recunoscând faptul că, pentru a asigura continuarea cu succes a procesului de punere în aplicare a prezentului regulament, este important să existe un schimb eficient de informații între autoritățile competente, inclusiv între unitățile de informații financiare, în conformitate cu cadrul juridic aplicabil acestor entități, precum și necesitatea de a consolida cooperarea dintre unitățile de informații financiare la nivelul Uniunii, Comisia ar trebui să evalueze, până la 1 iunie 2019, posibilitatea de a institui un mecanism comun de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.
- (27) Depistarea numerarului cu valori sub prag în situațiile în care există indicii cu privire la o activitate infracțională este extrem de relevantă în acest context. Prin urmare, ar trebui să fie posibil, de asemenea, să se facă schimb de informații cu autoritățile competente din alte state membre cu privire la sumele cu o valoare sub prag, în cazul în care există indicii cu privire la o activitate infracțională.
- (28) Având în vedere că mișcările de numerar care fac obiectul controalelor în temeiul prezentului regulament au loc peste frontierele externe și având în vedere dificultatea de a acționa odată ce numerarul a părăsit punctul de intrare sau de ieșire, precum și riscul asociat chiar dacă sunt utilizate ilicit valori mici, autoritățile competente ar trebui să poată reține temporar numerarul, în anumite circumstanțe, cu condiția aplicării unor măsuri de verificare și de ponderare: în primul rând, în cazul în care nu a fost îndeplinită obligația de declarare sau de informare cu privire la numerar și, în al doilea rând, în cazul în care există indicii cu privire la o activitate infracțională, indiferent de valoare sau dacă numerarul este însoțit sau neînsoțit. Având în vedere natura unei asemenea rețineri temporare și impactul pe care aceasta l-ar putea avea asupra libertății de circulație și asupra dreptului de proprietate, perioada de reținere ar trebui să fie limitată la timpul minim absolut necesar pentru ca alte autorități competente să stabilească dacă există motive pentru o altă intervenție, precum investigații sau confiscarea numerarului pe baza altor instrumente juridice. O decizie de reținere temporară a numerarului în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie însoțită de o expunere de motive și ar trebui să descrie în mod adecvat factorii specifici care au determinat luarea măsurii. În cazuri specifice și evaluate în mod corespunzător, ar trebui să fie posibil să se prelungească perioada de reținere temporară a numerarului, de exemplu atunci când autoritățile competente se confruntă cu dificultăți în obținerea de informații privind o potențială activitate infracțională, printre altele, atunci când este necesar să se asigure comunicarea cu o țară terță, atunci când este necesar să se traducă documente sau în cazul numerarului neînsoțit, atunci când apar dificultăți legate de identificarea și contactarea expeditorului sau a destinatarului acestuia. În cazul în care, până la expirarea termenului de reținere, nu se ia nicio decizie privind intervenția ulterioară sau în cazul în care autoritatea competentă decide că nu există motive pentru a reține în continuare numerarul, acesta ar trebui să fie, în funcție de situație, înapoiat imediat persoanei de la care a fost reținut temporar numerarul, purtătorului sau proprietarului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 82, 22.3.1997, p. 1).

- (29) Cu scopul de a asigura o mai bună informare privind conținutul prezentului regulament, statele membre ar trebui, în cooperare cu Comisia, să elaboreze materiale adecvate despre obligația de declarare sau de informare cu privire la numerar.
- (30) Este esențial ca autoritățile competente care colectează informații în temeiul prezentului regulament să le transmită în timp util unității naționale de informații financiare, pentru a-i permite acestora să analizeze și să compare în continuare informațiile cu alte date, astfel cum se prevede în Directiva (UE) 2015/849.
- (31) În sensul prezentului regulament, în cazul în care autoritățile competente constată nedeclararea sau neinformarea cu privire la numerar sau în cazul în care există indicii cu privire la o activitate infracțională, acestea ar trebui să transmită prompt respectivele informații autorităților competente ale altor state membre prin canale adecvate. Un astfel de schimb de date ar fi proporțional având în vedere că persoanele care nu și-au îndeplinit obligația de declarare sau de informare cu privire la numerar care au fost reținute într-un stat membru ar fi probabil înclinate să aleagă un alt stat membru de intrare sau de ieșire, ale cărui autorități competente nu ar avea cunoștință de încălcările lor anterioare. Schimbul unor astfel de informații ar trebui să fie obligatoriu, în scopul de a asigura că prezentul regulament este aplicat în mod consecvent în statele membre. În cazul în care există indicii că numerarul are legătură cu o activitate infracțională care ar putea aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, informațiile respective ar trebui să fie puse, de asemenea, la dispoziția Comisiei, a Parchetului European, astfel cum acesta este instituit prin Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului ⁽¹⁾ – de către statele membre care participă la cooperarea consolidată în temeiul respectivului regulament, și a Europol, astfel cum acesta este instituit prin Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. În scopul de a realiza obiectivele prezentului regulament de a preveni și descuraja eludarea obligației de declarare sau de informare cu privire la numerar, informațiile de risc anonimizate și rezultatele analizei riscurilor ar trebui, de asemenea, să fie partajate în mod obligatoriu între statele membre și cu Comisia, în conformitate cu standardele ce urmează să fie prevăzute în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentului regulament.
- (32) Ar trebui să se faciliteze schimbul de informații între o autoritate competentă a unui stat membru sau Comisia și autoritățile unei țări terțe, cu condiția să existe garanții adecvate. Un astfel de schimb ar trebui să fie permis numai cu condiția respectării dispozițiilor relevante naționale și ale Uniunii cu privire la drepturile fundamentale și la transferul datelor cu caracter personal, în urma autorizării de către autoritățile care au obținut inițial informațiile. Comisia ar trebui să fie informată cu privire la desfășurarea oricărui schimb de informații cu țări terțe în temeiul prezentului regulament și ar trebui să raporteze Parlamentului European și Consiliului cu privire la aceste schimburi de informații.
- (33) Având în vedere natura informațiilor colectate și încrederea legitimă a purtătorilor și a declaranților că datele lor cu caracter personal și informațiile cu privire la valoarea numerarului pe care l-au adus sau scos din Uniune vor fi tratate în mod confidențial, autoritățile competente ar trebui să ofere garanții suficiente pentru a asigura că agenții care trebuie să aibă acces la informații respectă secretul profesional și le protejează în mod adecvat astfel de informații împotriva accesului, utilizării sau comunicării neautorizate. Cu excepția cazului în care prezentul regulament sau legislația internă prevede altfel, în special în cadrul unei proceduri judiciare, astfel de informații nu ar trebui să fie divulgate fără permisiunea autorității care le-a obținut.

Prelucrarea datelor în temeiul prezentului regulament poate viza și date cu caracter personal și ar trebui să se desfășoare în conformitate cu dreptul Uniunii. Statele membre și Comisia ar trebui să prelucreze datele cu caracter personal numai într-un mod compatibil cu obiectivele prezentului regulament. Orice colectare, divulgare, transmitere, comunicare și altă formă de prelucrare a datelor cu caracter personal în cadrul domeniului de aplicare a prezentului regulament ar trebui să facă obiectul cerințelor Regulamentelor (CE) nr. 45/2001 ⁽³⁾ și (UE) 2016/679 ⁽⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului. Prelucrarea datelor cu caracter personal în sensul prezentului regulament ar trebui să respecte și dreptul fundamental la respectarea vieții private și de familie, recunoscut de articolul 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale a Consiliului Europei, precum și dreptul la respectarea vieții private și de familie și dreptul la protecția datelor cu caracter personal, recunoscute de articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

- (34) În scopul analizei efectuate de unitățile de informații financiare și pentru a permite autorităților din alte state membre să controleze și să asigure executarea obligației de declarare a numerarului, în special în ceea ce privește persoanele care au încălcat anterior această obligație, este necesară stocarea datelor din declarațiile făcute în temeiul prezentului regulament pentru o perioadă suficient de lungă. Pentru ca unitatea de informații financiare să poată să realizeze în mod eficace această analiză și pentru ca autoritățile competente să poată controla și asigura în mod eficace executarea obligației de declarare sau de informare cu privire la numerar, perioada de păstrare a datelor din declarațiile făcute în temeiul prezentului regulament nu ar trebui să depășească cinci ani, cu posibilitatea unei prelungiri suplimentare, după o evaluare cuprinzătoare a necesității și proporționalității unei astfel de prelungiri, care nu ar trebui să depășească alți trei ani.
- (35) În scopul de a încuraja respectarea și de a descuraja eludarea, statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni pentru nerespectarea obligațiilor de declarare sau de informare cu privire la numerar. Sancțiunile respective ar trebui să se aplice numai pentru nedeclararea sau neinformarea cu privire la numerar în temeiul prezentului regulament și nu ar trebui să ia în considerare potențiala activitate infracțională asociată cu numerarul, care poate face obiectul unor investigații și măsuri ulterioare care nu intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament. Sancțiunile respective ar trebui să fie eficiente, proporționale și disuasive și ar trebui să nu depășească ceea ce este necesar pentru a încuraja respectarea. Sancțiunile prevăzute de statele membre ar trebui să aibă un efect de descurajare echivalent la nivelul întregii Uniuni în ceea ce privește încălcarea dispozițiilor prezentului regulament.
- (36) În condițiile în care majoritatea statelor membre utilizează deja, în mod voluntar, un formular de declarație armonizat, formularul UE pentru declararea numerarului (EU-CDF), pentru a se asigura aplicarea uniformă a controalelor și prelucrarea, transmiterea și analiza eficientă a declarațiilor de către autoritățile competente, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a adopta modele pentru formularul de declarare și pentru formularul de informare, pentru a stabili criteriile pentru un cadru comun de gestionare a riscurilor, pentru a stabili normele și modalitățile tehnice pentru schimbul de informații și modelul pentru formularul care urmează să fie utilizat pentru transmiterea informațiilor, precum și pentru a stabili normele și formatul care urmează să fie utilizat pentru comunicarea către Comisie a informațiilor statistice. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (37) Pentru a îmbunătăți situația actuală, în care există un acces limitat la date statistice, iar informațiile disponibile privind valoarea numerarului care este transportat ilegal de infractori peste frontierele externe ale Uniunii sunt și ele limitate, ar trebui să se instituie o cooperare mai eficientă între autoritățile competente și cu Comisia, prin intermediul schimbului de informații. Pentru a garanta faptul că acest schimb de informații este concret și eficient, Comisia ar trebui să analizeze dacă sistemul instituit corespunde scopului în care a fost creat sau dacă există obstacole în calea schimbului rapid și direct de informații. În plus, Comisia ar trebui să publice date statistice pe site-ul său internet.
- (38) Pentru a se putea lua imediat în considerare modificările viitoare ale standardelor internaționale, precum standardele stabilite de GAFL, sau pentru a se aborda eludarea prezentului regulament prin recurgerea la mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate sau prin recurgerea la carduri preplătite, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexei I la prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație ⁽²⁾. În special, pentru a se asigura participarea egală la elaborarea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții statelor membre, iar experții acestor instituții au în mod sistematic acces la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu elaborarea actelor delegate.
- (39) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea transnațională a spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și particularitățile pieței interne și a libertăților sale fundamentale, care pot fi puse în aplicare pe deplin doar prin asigurarea faptului că nu se aplică un tratament disproporționat bazat pe legislația națională a numerarului care traversează frontierele externe ale Uniunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽²⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (40) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolul 6 din TUE și reflectate în cartă, în special în titlul II al acesteia.
- (41) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament prevede un sistem de controale în ceea ce privește numerarul care intră sau iese din Uniune, în scopul de a completa cadrul juridic pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului prevăzut în Directiva (UE) 2015/849.

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
- (a) „numerar” înseamnă:
- (i) valută;
 - (ii) instrumente negociabile la purtător;
 - (iii) mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate;
 - (iv) carduri preplătite;
- (b) „care intră sau iese din Uniune” înseamnă care provine dintr-un teritoriu care se află în afara teritoriului reglementat de articolul 355 din TFUE și intră pe teritoriul care este reglementat de articolul menționat sau care pleacă de pe teritoriul reglementat de articolul menționat;
- (c) „valută” înseamnă bancnote și monede care se află în circulație ca mijloc de schimb sau care au fost în circulație ca mijloc de schimb și pot fi încă schimbate, prin intermediul unor instituții financiare sau bănci centrale, cu bancnote și monede aflate în circulație ca mijloc de schimb;
- (d) „instrumente negociabile la purtător” înseamnă instrumente, altele decât valuta, care dau dreptul deținătorilor lor de a solicita o valoare financiară la prezentarea instrumentelor fără a fi nevoie să își dovedească identitatea sau dreptul lor la această valoare. Respectivetele instrumente sunt:
- (i) cecurile de călătorie; și
 - (ii) cecurile, biletele la ordin sau mandatele poștale, care sunt fie la purtător, semnate, dar cu numele beneficiarului omis, andosate fără restricții, întocmite pe numele unui beneficiar fictiv, fie întocmite într-o astfel de formă încât proprietatea asupra acestora se transferă în momentul transmiterii;
- (e) „marfă utilizată ca rezervă de valoare cu un grad ridicat de lichiditate” înseamnă un bun, conform enumerării de la punctul 1 din anexa I, care prezintă un raport ridicat între valoarea și volumul lui și care poate fi convertit cu ușurință în valută pe piețe de schimb accesibile, suportând doar costuri de tranzacție modeste;
- (f) „card preplătit” înseamnă un card nenominal, conform enumerării de la punctul 2 din anexa I, care stochează sau oferă acces la valori monetare sau fonduri care poate fi utilizat pentru operațiuni de plată, pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau pentru răscumpărarea de valută, în cazul în care un astfel de card nu este asociat unui cont bancar;
- (g) „autorități competente” înseamnă autoritățile vamale ale statelor membre și orice alte autorități împuternicite de către statele membre să aplice prezentul regulament;
- (h) „purtător” înseamnă orice persoană fizică care intră sau iese din Uniune și transportă numerar asupra sa, în bagaje sau în mijloacele lor de transport;
- (i) „numerar neînsoțit” înseamnă numerarul care constituie o parte a unui transport care nu este însoțit de un purtător;
- (j) „activitate infracțională” înseamnă oricare dintre activitățile enumerate la articolul 3 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/849;
- (k) „unitate de informații financiare (FIU)” înseamnă entitatea stabilită în statul membru în scopul punerii în aplicare a articolului 32 din Directiva (UE) 2015/849.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15 din prezentul regulament, în scopul de a modifica anexa I la prezentul regulament pentru a ține seama de noile tendințe în spălarea banilor, astfel cum este definită la articolul 1 alineatele (3) și (4) din Directiva (UE) 2015/849, sau finanțarea terorismului, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (5) din directiva menționată, sau pentru a ține seama de bunele practici în prevenirea spălării banilor sau a finanțării terorismului sau pentru a preveni utilizarea de către infractori a mărfurilor utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate și a cardurilor preplătite pentru eludarea obligațiilor prevăzute la articolele 3 și 4 din prezentul regulament.

Articolul 3

Obligația de declarare a numerarului însoțit

(1) Purtătorii care transportă numerar în valoare de 10 000 EUR sau mai mult declară numerarul respectiv autorităților competente din statul membru prin care aceștia intră sau ies din Uniune și pun numerarul la dispoziția acestora pentru control. Obligația de declarare a numerarului nu se consideră îndeplinită în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte sau incomplete sau numerarul nu este pus la dispoziție pentru control.

(2) Declarația menționată la alineatul (1) cuprinde informații despre următoarele:

- (a) purtător, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate;
- (b) proprietarul numerarului, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate, în cazul în care proprietarul este persoană fizică, sau denumirea completă, datele de contact, inclusiv adresa, numărul de înmatriculare și, dacă această informație există, numărul de identificare în scopuri de taxă pe valoare adăugată (TVA), în cazul în care proprietarul este persoană juridică;
- (c) dacă este cazul, destinatarul vizat al numerarului, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate, în cazul în care destinatarul vizat este persoană fizică, sau denumirea completă, date de contact, inclusiv adresa, numărul de înmatriculare și, dacă această informație există, numărul de identificare în scopuri de TVA, în cazul în care destinatarul vizat este persoană juridică;
- (d) natura și cuantumul sau valoarea numerarului;
- (e) proveniența economică a numerarului;
- (f) utilizarea preconizată a numerarului;
- (g) ruta de transport; și
- (h) mijloacele de transport.

(3) Informațiile enumerate la alineatul (2) din prezentul articol se furnizează în scris sau electronic, folosind formularul de declarație menționat la articolul 16 alineatul (1) litera (a). O copie vizată a declarației se furnizează declarantului, la cerere.

Articolul 4

Obligația de informare cu privire la numerarul neînsoțit

(1) În cazul în care numerar neînsoțit în valoare de 10 000 EUR sau mai mult intră sau iese din Uniune, autoritățile competente ale statului membru prin care numerarul intră sau iese din Uniune pot să solicite expeditorului sau destinatarului numerarului sau unui reprezentant al acestora, după caz, să facă o declarație de informare, în termen de 30 de zile. Autoritățile competente pot reține numerarul până când expeditorul sau destinatarul ori un reprezentant al acestora face declarația de informare. Obligația de informare cu privire la numerarul neînsoțit nu se consideră îndeplinită în cazul în care declarația nu este făcută până la expirarea termenului, informațiile furnizate sunt incorecte sau incomplete sau dacă numerarul nu este pus la dispoziție pentru control.

(2) Declarația de informare cuprinde informații privind următoarele:

- (a) declarant, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, naționalitatea și numărul actului de identitate;
- (b) proprietarul numerarului, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate, în cazul în care proprietarul este persoană fizică, sau denumirea completă, datele de contact, inclusiv adresa, numărul de înmatriculare și, dacă această informație există, numărul de identificare în scopuri de TVA, în cazul în care proprietarul este persoană juridică;

- (c) expeditorul numerarului, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate, în cazul în care expeditorul este persoană fizică, sau denumirea completă, datele de contact, inclusiv adresa, numărul de înmatriculare și, dacă această informație există, numărul de identificare în scopuri de TVA, în cazul în care expeditorul este persoană juridică;
- (d) destinatar sau destinatarul vizat al numerarului, inclusiv numele complet, datele de contact, inclusiv adresa, data și locul nașterii, cetățenia și numărul actului de identitate, în cazul în care destinatarul sau destinatarul vizat este persoană fizică, sau denumirea completă, datele de contact, inclusiv adresa, numărul de înmatriculare și, dacă această informație există, numărul de identificare în scopuri de TVA, în cazul în care destinatarul sau destinatarul vizat este persoană juridică;
- (e) natura și cuantumul sau valoarea numerarului;
- (f) proveniența economică a numerarului; și
- (g) utilizarea preconizată a numerarului.

(3) Informațiile enumerate la alineatul (2) de la prezentul articol se furnizează în scris sau electronic folosind formularul de declarație de informare menționat la articolul 16 alineatul (1) litera (a). O copie vizată a declarației de informare se furnizează declarantului, la cerere.

Articolul 5

Atribuțiile autorităților competente

- (1) Pentru a verifica respectarea obligației de declarare a numerarului însoțit prevăzută la articolul 3, autoritățile competente au competența de a efectua, în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul intern, controale asupra persoanelor fizice, a bagajelor acestora și a mijloacelor de transport ale acestora.
- (2) În scopul punerii în aplicare a obligației de informare cu privire la numerarul neînsoțit prevăzută la articolul 4, autoritățile competente au competența de a efectua, în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul intern, controale asupra oricăror transporturi, recipiente sau mijloace de transport care pot conține numerar neînsoțit.
- (3) În cazul în care nu a fost îndeplinită obligația de declarare a numerarului însoțit prevăzută la articolul 3 sau obligația de informare cu privire la numerarul neînsoțit de la articolul 4, autoritățile competente întocmesc, în scris sau în format electronic, o declarație din oficiu, care conține, în măsura posibilului, informațiile enumerate la articolul 3 alineatul (2) sau la articolul 4 alineatul (2), după caz.
- (4) Controalele se bazează, în principal, pe analiza riscurilor, cu scopul de a identifica și a evalua riscurile, precum și de a elabora contramăsurile necesare, și se efectuează într-un cadru comun de gestionare a riscurilor în conformitate cu criteriile menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (b), care ține seama și de evaluările riscurilor realizate de către Comisie și de către unitățile de informații financiare în temeiul Directivei (UE) 2015/849.
- (5) În ceea ce privește articolul 6, autoritățile competente exercită și atribuțiile conferite acestora în temeiul prezentului articol.

Articolul 6

Sume cu valori sub prag suspectate a avea legătură cu activități infracționale

- (1) În cazul în care autoritățile competente depistează un purtător cu numerar sub pragul menționat la articolul 3 și dacă există indicii conform cărora numerarul are legătură cu o activitate infracțională, acestea înregistrează informațiile respective și informațiile enumerate la articolul 3 alineatul (2).
- (2) În cazul în care autoritățile competente constată că intră sau iese din Uniune numerar neînsoțit cu o valoare sub pragul menționat la articolul 4 și că există indicii conform cărora numerarul are legătură cu o activitate infracțională, acestea înregistrează informațiile respective și informațiile enumerate la articolul 4 alineatul (2).

Articolul 7

Reținerea temporară a numerarului de către autoritățile competente

- (1) Autoritățile competente pot să rețină temporar numerarul printr-o decizie administrativă, în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul intern, în cazul în care:
 - (a) obligația de declarare a numerarului însoțit în temeiul articolului 3 sau obligația de informare cu privire la numerarul neînsoțit în temeiul articolului 4 nu este respectată; sau
 - (b) există indicii că numerarul, indiferent de valoarea vizată, are legătură cu o activitate infracțională.

(2) Decizia administrativă menționată la alineatul (1) face obiectul unei căi de atac eficiente, în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern. Autoritățile competente notifică o expunere de motive ale deciziei administrative:

(a) persoanei care are obligația de a face declarația prevăzută la articolul 3 sau declarația de informare prevăzută la articolul 4; sau

(b) persoanei care trebuie să furnizeze informații în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) sau (2).

(3) Perioada de reținere temporară este strict limitată, în temeiul dreptului intern, la timpul necesar pentru ca autoritățile competente să stabilească dacă împrejurările cazului justifică reținerea în continuare. Perioada de reținere temporară nu poate depăși 30 de zile. După ce au efectuat o evaluare temeinică a necesității și proporționalității unei prelungiri a perioadei de reținere temporară, autoritățile competente pot decide să prelungească perioada de reținere temporară până la o durată maximă de 90 zile.

În cazul în care nu se ia o decizie în ceea ce privește reținerea în continuare a numerarului în acest termen sau în cazul în care se decide că împrejurările cazului nu justifică reținerea în continuare, numerarul este înapoiat imediat:

(a) persoanei de la care a fost reținut temporar numerarul în situațiile menționate la articolul 3 sau 4; sau

(b) persoanei de la care a fost reținut temporar numerarul în situațiile menționate la articolul 6 alineatul (1) sau alineatul (2).

Articolul 8

Campanii de informare

Statele membre se asigură că persoanele care intră sau ies din Uniune sau persoanele care trimit numerar neînsoțit de pe teritoriul Uniunii sau care primesc numerar neînsoțit pe teritoriul Uniunii sunt informate cu privire la drepturile și obligațiile lor în temeiul prezentului regulament și elaborează, în cooperare cu Comisia, materiale corespunzătoare destinate persoanelor respective.

Statele membre se asigură că există o finanțare suficientă pentru astfel de campanii de informare.

Articolul 9

Furnizarea de informații către unitatea de informații financiare

(1) Autoritățile competente înregistrează informațiile obținute în conformitate cu articolul 3 sau cu articolul 4, cu articolul 5 alineatul (3) sau cu articolul 6 și le transmit unității de informații financiare a statului membru în care au fost obținute, în conformitate cu normele tehnice menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (c).

(2) Statele membre se asigură că unitatea de informații financiare a statului membru în cauză face schimb de astfel de informații cu unitățile de informații financiare relevante ale celorlalte state membre, în conformitate cu articolul 53 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/849.

(3) Autoritățile competente transmit informațiile prevăzute la alineatul (1) în cel mai scurt timp posibil și, în toate cazurile, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data la care informațiile au fost obținute.

Articolul 10

Schimbul de informații între autoritățile competente și cu Comisia

(1) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru transmite, prin mijloace electronice, autorităților competente din toate celelalte state membre următoarele informații:

(a) declarațiile din oficiu întocmite în temeiul articolului 5 alineatul (3);

(b) informațiile obținute în temeiul articolului 6;

(c) declarațiile obținute în temeiul articolului 3 sau al articolului 4, în cazul în care există indicii că numerarul are legătură cu o activitate infracțională;

(d) informații de risc anonimizate și rezultatele analizei riscurilor.

(2) În cazul în care există indicii că numerarul are legătură cu o activitate infracțională care ar putea aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, informațiile menționate la alineatul (1) se transmit, de asemenea, Comisiei, Parchetului European – de către statele membre care participă la cooperarea consolidată în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939 și în cazul în care acesta este competent să acționeze în temeiul articolului 22 din respectivul regulament, precum și Europol, în cazul în care acesta este competent să acționeze în temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE) 2016/794.

- (3) Autoritatea competentă transmite informațiile menționate la alineatele (1) și (2) în conformitate cu normele tehnice menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (c) și utilizând formularul menționat la articolul 16 alineatul (1) litera (d).
- (4) Informațiile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și la alineatul (2) se transmit în cel mai scurt timp posibil, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data la care respectivele informații au fost obținute.
- (5) Informațiile și rezultatele menționate la alineatul (1) litera (d) se transmit la fiecare șase luni.

Articolul 11

Schimbul de informații cu țări terțe

- (1) În sensul prezentului regulament, statele membre sau Comisia pot transmite unei țări terțe următoarele informații, în cadrul asistenței administrative reciproce, sub rezerva acordării unei autorizații scrise de către autoritatea competentă care a obținut inițial informațiile, cu condiția ca o astfel de transmitere să respecte dreptul intern și dreptul Uniunii privind transferul de date cu caracter personal către țări terțe:
- (a) declarațiile din oficiu întocmite în temeiul articolului 5 alineatul (3);
- (b) informațiile obținute în temeiul articolului 6;
- (c) declarațiile obținute în temeiul articolului 3 sau al articolului 4, în cazul în care există indicii că numerarul are legătură cu activități de spălare a banilor sau finanțare a terorismului.
- (2) Statele membre notifică Comisiei orice transmitere de informații în temeiul alineatului (1).

Articolul 12

Secretul profesional și confidențialitatea și securitatea datelor

- (1) Autoritățile competente asigură securitatea datelor pe care le-au obținut în conformitate cu articolele 3 și 4, cu articolul 5 alineatul (3) și cu articolul 6.
- (2) Toate informațiile obținute de către autoritățile competente intră sub incidența obligației de secret profesional.

Articolul 13

Protecția datelor cu caracter personal și perioadele de păstrare

- (1) Autoritățile competente acționează în calitate de operatori ai datelor cu caracter personal pe care le obțin în conformitate cu articolele 3 și 4, cu articolul 5 alineatul (3) și cu articolul 6.
- (2) Prelucrarea datelor cu caracter personal în baza prezentului regulament are loc numai în scopul prevenirii și combaterii activităților infracționale.
- (3) Datele cu caracter personal obținute în conformitate cu articolele 3 și 4, cu articolul 5 alineatul (3) și cu articolul 6 se accesează numai de către personalul autorizat în mod corespunzător al autorităților competente și sunt protejate în mod adecvat împotriva accesului sau transmiterii neautorizate. Cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolele 9, 10 și 11, informațiile nu pot fi divulgate sau transmise fără autorizarea expresă a autorității competente care le-a obținut inițial. Cu toate acestea, această autorizare nu este necesară în cazul în care autoritățile competente sunt obligate să divulge sau să transmită datele respective în conformitate cu dispozițiile dreptului intern al statului membru în cauză, în special în legătură cu procedurile judiciare.
- (4) Autoritățile competente și unitatea de informații financiare stochează datele cu caracter personal obținute în conformitate cu articolele 3 și 4, cu articolul 5 alineatul (3) și cu articolul 6 pentru o perioadă de cinci ani de la data la care datele au fost obținute. La expirarea perioadei respective, aceste date cu caracter personal se șterg.
- (5) Perioada de păstrare poate fi prelungită o singură dată, cu o nouă perioadă care nu poate depăși alți trei ani, în cazul în care:
- (a) după ce a efectuat o evaluare detaliată a necesității și a proporționalității acestei rețineri suplimentare și consideră că aceasta este justificată pentru îndeplinirea sarcinilor sale cu privire la combaterea spălării banilor sau a finanțării terorismului, unitatea de informații financiare stabilește că este necesară acea reținere suplimentară; sau
- (b) după ce au efectuat o evaluare detaliată a necesității și a proporționalității acestei rețineri suplimentare și consideră că aceasta este justificată pentru îndeplinirea sarcinilor lor cu privire la asigurarea unor controale eficace în ceea ce privește obligația de declarare a numerarului însoțit sau obligația de informare cu privire la numerarul neînsoțit, autoritățile competente stabilesc că este necesară acea reținere suplimentară.

*Articolul 14***Sancțiuni**

Fiecare stat membru prevede sancțiuni care se aplică în cazul nerespectării obligației de declarare a numerarului însoțit prevăzută la articolul 3 sau a obligației de informare cu privire la numerarul neînsoțit prevăzută la articolul 4. Sancțiunile respective trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.

*Articolul 15***Exercitarea delegării de competențe**

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 2 decembrie 2018.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 16***Acte de punere în aplicare**

- (1) Comisia adoptă următoarele măsuri, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, pentru a asigura aplicarea uniformă a controalelor de către autoritățile competente:
 - (a) modele pentru formularul de declarare menționat la articolul 3 alineatul (3) și pentru formularul de informare menționat la articolul 4 alineatul (3);
 - (b) criterii pentru cadrul comun de gestionare a riscurilor menționat la articolul 5 alineatul (4) și, mai precis, criteriile în materie de risc, standardele, precum și zonele prioritare de control, pe baza informațiilor transmise în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (d), precum și a politicilor și a bunelor practici internaționale și ale Uniunii;
 - (c) normele tehnice pentru schimbul eficace de informații în temeiul articolului 9 alineatele (1) și (3) și al articolului 10 din prezentul regulament, prin intermediul SIV instituit prin articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 515/97;
 - (d) modelul de formular pentru transmiterea informațiilor menționate la articolul 10 alineatul (3); și
 - (e) normele și formatul care urmează să fie utilizate de către statele membre pentru a furniza Comisiei informații statistice anonimizate privind declarațiile și cazurile de încălcare, în conformitate cu articolul 18.
- (2) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17 alineatul (2).

*Articolul 17***Procedura comitetului**

- (1) Comisia este asistată de un Comitet pentru controlul numerarului. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 18***Transmiterea informațiilor referitoare la punerea în aplicare a prezentului regulament**

- (1) Până la 4 decembrie 2021, statele membre transmit Comisiei următoarele:
- (a) lista autorităților competente;
 - (b) detaliile privind sancțiunile prevăzute în temeiul articolului 14;
 - (c) informații statistice anonimizate privind declarațiile, controalele și cazurile de încălcare, utilizând formatul menționat la articolul 16 alineatul (1) litera (e).
- (2) Statele membre notifică Comisiei orice modificări ulterioare ale informațiilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) în termen de cel mult o lună de la intrarea în vigoare a modificărilor respective.

Informațiile menționate la alineatul (1) litera (c) se furnizează Comisiei cel puțin la fiecare șase luni.

- (3) Comisia pune la dispoziția tuturor celorlalte state membre informațiile menționate la alineatul (1) litera (a), precum și orice modificări ulterioare ale informațiilor, în conformitate cu alineatul (2).
- (4) Comisia publică anual, pe site-ul său internet, informațiile menționate la alineatul (1) literele (a) și (c), precum și orice modificări ulterioare ale acestor informații, în conformitate cu alineatul (2), și informează utilizatorii, într-o manieră clară, cu privire la controalele privind numerarul care intră sau iese din Uniune.

*Articolul 19***Evaluare**

- (1) Până la 3 decembrie 2021 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, pe baza informațiilor primite periodic de la statele membre, un raport privind aplicarea prezentului regulament.

În special, raportul menționat la primul paragraf evaluează:

- (a) dacă ar trebui să fie incluse și alte active în domeniul de aplicare al prezentului regulament;
 - (b) eficacitatea procedurii de informare cu privire la numerarul neînsoțit;
 - (c) necesitatea revizuirii pragului pentru numerarul neînsoțit;
 - (d) eficacitatea fluxurilor de informații menționate la articolele 9 și 10 și, în special, cea a utilizării SIV sau existența unor obstacole în calea schimbului rapid și direct de informații compatibile și comparabile între autoritățile competente și cu unitățile de informații financiare; și
 - (e) dacă sancțiunile prevăzute de statele membre sunt eficace, proporționale și disuasive și dacă sunt în concordanță cu jurisprudența consacrată a Curții de Justiție a Uniunii Europene și în ce măsură acestea au, la nivelul întregii Uniuni, un efect de descurajare echivalent în ceea ce privește încălcarea prezentului regulament.
- (2) Raportul menționat la alineatul (1) include următoarele informații, dacă acestea sunt disponibile:
- (a) o centralizare a informațiilor primite de la statele membre cu privire la numerarul asociat cu activități infracționale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii; și
 - (b) informații privind schimbul de informații cu țările terțe.

*Articolul 20***Abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1889/2005**

Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

*Articolul 21***Intrarea în vigoare și aplicarea**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 3 iunie 2021. Cu toate acestea, articolul 16 se aplică de la 2 decembrie 2018.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 23 octombrie 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

K. EDTSTADLER

ANEXA I

Mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate și carduri preplătite care sunt considerate numerar în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctele (iii) și (iv)

1. Mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate:
 - (a) monede cu un conținut de aur de cel puțin 90 %; și
 - (b) lingouri, cum ar fi bare, pepite sau bulgări, cu un conținut de aur de cel puțin 99,5 %.
 2. Carduri preplătite: *pro memoria*
-

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 1889/2005	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
—	Articolul 4
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 5
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 6
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 7
—	Articolul 8
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 9
Articolul 6	Articolul 10
Articolul 7	Articolul 11
Articolul 8	Articolul 12
—	Articolul 13
Articolul 9	Articolul 14
—	Articolul 15
—	Articolul 16
—	Articolul 17
—	Articolul 18
Articolul 10	Articolul 19
—	Articolul 20
Articolul 11	Articolul 21
—	Anexa I
—	Anexa II

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2018/1673 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 23 octombrie 2018

privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 83 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Spălarea banilor și finanțarea terorismului și a criminalității organizate legată de spălarea banilor rămân probleme semnificative la nivelul Uniunii, afectând astfel integritatea, stabilitatea și reputația sectorului financiar și amenințând piața internă și securitatea internă a Uniunii. Pentru a rezolva aceste probleme și pentru a completa și consolida aplicarea Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, prezenta directivă are ca obiectiv combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor, permițând o cooperare trans-frontalieră mai eficientă și mai rapidă între autoritățile competente.
- (2) Măsurile adoptate exclusiv la nivel național sau chiar la nivelul Uniunii, fără luarea în considerare a coordonării și cooperării internaționale, ar produce efecte foarte limitate. Prin urmare, măsurile adoptate de Uniune în vederea combaterii spălării banilor ar trebui să fie compatibile cu alte acțiuni întreprinse în forurile internaționale și cel puțin la fel de stricte ca acestea.
- (3) Acțiunea Uniunii ar trebui să țină seama în continuare în mod special de recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) și de instrumentele altor organizații și organisme internaționale active în lupta împotriva spălării banilor și finanțării terorismului. Actele juridice relevante ale Uniunii ar trebui, după caz, să fie aliniate în continuare la Standardele internaționale privind combaterea spălării banilor, a finanțării terorismului și a proliferării adoptate de GAFI în februarie 2012 (denumite în continuare „recomandările revizuite ale GAFI”). În calitate de semnatară a Convenției Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului, Uniunea ar trebui să transpună cerințele acestei convenții în ordinea sa juridică.
- (4) Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului ⁽³⁾ stabilește cerințe privind incriminarea spălării banilor. Respectiva decizie-cadru nu este totuși îndeajuns de cuprinzătoare, iar actuala incriminare a spălării banilor nu este suficient de coerentă pentru a combate în mod eficace spălarea banilor în întreaga Uniune, și determină lacune în asigurarea respectării legii și obstacole în calea cooperării dintre autoritățile competente din diferite state membre.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 12 septembrie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 11 octombrie 2018.

⁽²⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

⁽³⁾ Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii (JO L 182, 5.7.2001, p. 1).

- (5) Definirea activităților infracționale care constituie infracțiuni premise în domeniul spălării banilor ar trebui să fie suficient de uniformă în toate statele membre. Statele membre ar trebui să asigure faptul că toate infracțiunile care se pedepsesc cu închisoarea astfel cum se stabilește în prezenta directivă sunt considerate infracțiuni premise în domeniul spălării banilor. În plus, în măsura în care aplicarea acestor praguri ale pedepselor nu face deja acest lucru, statele membre ar trebui să includă o serie de infracțiuni în cadrul fiecărei categorii de infracțiuni enumerate în prezenta directivă. În acest caz, statele membre ar trebui să poată decide modalitatea de delimitare a seriei de infracțiuni din cadrul fiecărei categorii. În cazul în care o categorie de infracțiuni, cum ar fi terorismul sau infracțiunile împotriva mediului, includ infracțiuni prevăzute în acte juridice ale Uniunii, prezenta directivă ar trebui să facă trimitere la actele juridice respective. Statele membre ar trebui, totuși, să considere orice infracțiune prevăzută în respectivele acte juridice drept constituind o infracțiune premisă de spălare a banilor. Orice tip de participare penală în comiterea unei infracțiuni premise, astfel cum este incriminată în conformitate cu dreptul intern, ar trebui, de asemenea, să fie considerată o activitate infracțională în sensul prezentei directive. În cazurile în care dreptul Uniunii permite statelor membre să prevadă alte sancțiuni decât cele penale, prezenta directivă nu ar trebui să oblige statele membre să clasifice infracțiunile în aceste cazuri ca infracțiuni premise în sensul prezentei directive.
- (6) Utilizarea monedelor virtuale prezintă noi riscuri și provocări din perspectiva combaterii spălării banilor. Statele membre ar trebui să se asigure că aceste riscuri sunt gestionate corespunzător.
- (7) Având în vedere impactul infracțiunilor de spălare a banilor săvârșite de persoane care dețin funcții publice asupra sferei publice și asupra integrității instituțiilor publice, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a lua în considerare includerea unor pedepse mai severe pentru persoanele care dețin funcții publice în cadrele juridice naționale și în conformitate cu tradițiile lor juridice.
- (8) Infracțiunile fiscale legate de impozitele directe și indirecte ar trebui cuprinse în definiția activității infracționale, în concordanță cu recomandările revizuite ale GAFI. Întrucât diferite infracțiuni fiscale în fiecare stat membru pot constitui o activitate infracțională care se pedepsește cu pedepsele prevăzute în prezenta directivă, este posibil ca definițiile infracțiunilor fiscale să difere în dreptul intern. Cu toate acestea, obiectivul prezentei directive nu este să armonizeze definițiile infracțiunilor fiscale în dreptul intern.
- (9) În cadrul procedurilor penale privind spălarea banilor, statele membre ar trebui să se asiste reciproc cât mai mult și să se asigure că informațiile sunt transmise în timp util și în mod eficace în conformitate cu dreptul intern și cu cadrul juridic existent al Uniunii. Diferențele între definițiile infracțiunilor premise din dreptul intern nu ar trebui să împiedice cooperarea internațională în cadrul procedurilor penale privind spălarea banilor. Cooperarea cu țările terțe ar trebui să fie intensificată, în special prin încurajarea și sprijinirea instituirii unor măsuri și mecanisme eficace de combatere a spălării banilor și prin asigurarea unei mai bune cooperării internaționale în acest domeniu.
- (10) Prezenta directivă nu se aplică spălării banilor care implică bunuri provenite din săvârșirea unor infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, care face obiectul unor norme specifice, astfel cum se prevede în Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾. Acest fapt nu aduce atingere posibilității statelor membre de a transpune prezenta directivă și Directiva (UE) 2017/1371 prin intermediul unui cadru cuprinzător unic la nivel național. În conformitate cu articolul 325 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), statele membre urmează să adopte aceleași măsuri de combatere a fraudei care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii ca și cele pe care le adoptă pentru a combate fraudă care aduce atingere propriilor lor interese financiare.
- (11) Statele membre ar trebui să asigure faptul că anumite tipuri de activități de spălare a banilor se pedepsesc și atunci când sunt săvârșite de autorul activității infracționale care a generat bunurile respective (autospălare a banilor). În asemenea cazuri, atunci când activitatea de spălare a banilor nu constă doar în simpla posesie sau utilizare de bunuri, ci presupune și transferul, conversia, ascunderea sau disimularea de bunuri și duce la daune mai mari decât cele deja cauzate de activitatea infracțională, de exemplu prin punerea în circulație a bunurilor obținute din activitatea infracțională și, prin aceasta, ascunderea provenienței ilicite a acestora, respectiva activitate de spălare de bani ar trebui să fie pedepsită.

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

- (12) Pentru ca măsurile de drept penal să fie eficace împotriva spălării banilor, o condamnare ar trebui să fie posibilă fără a fi necesar să se stabilească în mod clar care activitate infracțională a generat bunurile sau fără existența unei condamnări prealabile sau simultane pentru activitatea infracțională respectivă, ținând cont totodată de toate circumstanțele și probele relevante. Ar trebui să fie posibil ca statele membre, în conformitate cu sistemele juridice naționale, să asigure acest lucru prin intermediul altor mijloace decât legislația. Urmărirea penală pentru spălarea banilor ar trebui, de asemenea, să nu fie îngreunată de faptul că activitatea infracțională a fost săvârșită într-un alt stat membru sau într-o țară terță, sub rezerva condițiilor stabilite de prezenta directivă.
- (13) Prezenta directivă are ca obiectiv incriminarea spălării banilor atunci când aceasta este săvârșită cu intenție și cunoscând că bunurile au provenit din activitate infracțională. În acest context, prezenta directivă nu are trebui să distingă între situațiile în care bunurile au provenit în mod direct dintr-o activitate infracțională și situațiile în care au provenit în mod indirect dintr-o activitate infracțională, în conformitate cu definiția în sens larg a noțiunii de „produse”, astfel cum este prevăzută în Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾. În fiecare caz, atunci când se analizează dacă bunurile provin dintr-o activitate infracțională și dacă persoana respectivă știa acest lucru, ar trebui să fie luate în considerare circumstanțele specifice ale cauzei, precum faptul că valoarea bunurilor este disproporționată în raport cu venitul legal al persoanei acuzate și că activitatea infracțională și achiziționarea bunurilor au avut loc în același interval de timp. Intenția și cunoașterea pot fi deduse din circumstanțe faptice obiective. Întrucât prezenta directivă prevede norme minime referitoare la definiția infracțiunilor și pedepselor în materia spălării banilor, statele membre pot adopta sau menține norme de drept penal mai severe în materie. Statele membre ar trebui să poată prevedea, de exemplu, că spălarea banilor săvârșită din imprudență sau din neglijență gravă constituie infracțiune. Trimiterile din prezenta directivă la spălarea banilor săvârșită din neglijență ar trebui înțelese ca atare pentru statele membre care incriminează astfel de comportamente.
- (14) Pentru a împiedica spălarea banilor pe teritoriul Uniunii, statele membre ar trebui să asigure faptul că aceasta este pedepsită cu închisoarea cu durată maximă de cel puțin patru ani. Această obligație nu aduce atingere individualizării și aplicării pedepselor și nici executării hotărârilor în conformitate cu circumstanțele concrete ale fiecărui caz în parte. Statele membre ar trebui să prevadă totodată pedepse sau măsuri suplimentare, cum ar fi amenzi, excluderea temporară sau permanentă de la accesul la fonduri publice, inclusiv la procedurile de achiziții publice, subvenții și concesiuni, interdicții temporare de exercitare a unei activități comerciale sau interdicții temporare de a candida pentru o funcție electivă sau publică. Această obligație nu aduce atingere puterii de apreciere a judecătorului sau a instanței de a stabili dacă aplică sau nu pedepse sau măsuri suplimentare, luând în considerare toate circumstanțele cazului concret.
- (15) Deși nu există o obligație de a majora pedepsele, statele membre ar trebui să se asigure că judecătorul sau instanța are posibilitatea de a lua în considerare circumstanțele agravante stabilite în prezenta directivă cu ocazia condamnării autorilor infracțiunilor. Rămâne la aprecierea judecătorului sau a instanței să stabilească dacă majorează pedeapsa datorită unor circumstanțe agravante specifice, luând în considerare toate faptele cazului concret. Statele membre nu ar trebui să fie obligate să prevadă circumstanțe agravante în cazul în care dreptul intern prevede că infracțiunile stabilite în Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului⁽²⁾ sau infracțiunile comise de persoane fizice care acționează ca entități obligate în exercitarea activităților lor profesionale sunt pedepsite ca infracțiuni separate, iar acest lucru poate atrage pedepse mai severe.
- (16) Indisponibilizarea și confiscarea instrumentelor și produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni înlătură stimulentele financiare care motivează comiterea de infracțiuni. Directiva 2014/42/UE stabilește norme minime privind indisponibilizarea și confiscarea instrumentelor și produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni. De asemenea, directiva respectivă prevede raportarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu cu privire la punerea sa în aplicare și de a formula propuneri adecvate, dacă este necesar. Statele membre ar trebui să asigure, ca o cerință minimă, indisponibilizarea și confiscarea instrumentelor și produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni în toate cazurile prevăzute de Directiva 2014/42/UE. Statele membre ar trebui să ia în considerare, de asemenea, prevederea confiscării în toate cazurile în care nu pot fi inițiate sau încheiate proceduri penale, inclusiv în cazurile în care autorul infracțiunii a decedat. Astfel cum au solicitat Parlamentul European și Consiliul în declarația care a însoțit Directiva 2014/42/UE, Comisia va prezenta un raport care analizează fezabilitatea și posibilele beneficii ale introducerii unor norme comune suplimentare privind confiscarea bunurilor care provin din activități de natură infracțională, inclusiv în lipsa unei condamnări a unei/unor anumite persoane pentru aceste activități. Această analiză va lua în considerare diferențele existente între tradițiile juridice și sistemele de drept ale statelor membre.

(1) Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39).

(2) Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate (JO L 300, 11.11.2008, p. 42).

- (17) Având în vedere mobilitatea autorilor și a produselor provenite din săvârșirea unor activități infracționale, precum și complexitatea investigațiilor transfrontaliere necesare pentru combaterea spălării banilor, ar trebui ca toate statele membre să își determine competența pentru a le permite autorităților competente să investigheze și să urmărească penal astfel de activități. Statele membre ar trebui, prin urmare, să se asigure că în competența lor intră situațiile în care o infracțiune este săvârșită prin mijloace de tehnologie a informației și comunicațiilor de pe teritoriul lor, indiferent dacă această tehnologie se află sau nu pe teritoriul lor.
- (18) În temeiul Deciziei-cadru 2009/948/JAI a Consiliului ⁽¹⁾ și al Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului ⁽²⁾, autoritățile competente a două sau mai multe state membre care desfășoară proceduri penale concomitente cu privire la aceleași fapte ale aceleiași persoane urmează să desfășoare, cu sprijinul Eurojust, consultări directe între ele, în special pentru a se asigura că toate infracțiunile reglementate de prezenta directivă sunt urmărite penal.
- (19) Pentru a asigura succesul investigațiilor și al urmăririi penale în cazul infracțiunilor de spălare a banilor, persoanele responsabile cu investigarea sau urmărirea penală a acestor infracțiuni ar trebui să aibă posibilitatea de a se servi de instrumente de investigare eficace, inclusiv cele utilizate la combaterea criminalității organizate sau a altor infracțiuni grave. Astfel, ar trebui să se asigure faptul că sunt disponibile personal suficient și formare specifică, resurse și capacitate tehnologică actualizată. Utilizarea unor astfel de instrumente, în conformitate cu dreptul intern, ar trebui să fie orientată, să țină seama de principiul proporționalității, precum și de natura și gravitatea infracțiunilor investigate și să respecte dreptul la protecția datelor cu caracter personal.
- (20) Prezenta directivă înlocuiește anumite dispoziții ale Deciziei cadru 2001/500/JAI pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive.
- (21) Prezenta directivă respectă principiile recunoscute de articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), respectă drepturile și libertățile fundamentale, precum și principiile recunoscute, în special, de Carta Drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv cele stabilite la titlurile II, III, V și VI din aceasta, care includ, printre altele, dreptul la respectarea vieții private și de familie și dreptul la protecția datelor cu caracter personal, principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor, care includ și cerința privind precizia, claritatea și caracterul previzibil în dreptul penal, prezumția de nevinovăție, precum și drepturile persoanelor suspectate și acuzate de a avea acces la un avocat, dreptul de a nu se autoincrimina și dreptul la un proces echitabil. Prezenta directivă trebuie să fie pusă în aplicare în conformitate cu respectivele drepturi și principii, luând în considerare, în același timp, Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și alte obligații privind drepturile omului în temeiul dreptului internațional.
- (22) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume aplicarea în toate statele membre a unor sancțiuni penale eficace, proporționale și cu efect de descurajare în cazul spălării banilor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele prezentei directive, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (23) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Regatul Unit și Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive, aceasta nu este obligatorie pentru statele membre respective și nu li se aplică.
- (24) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Decizia-cadru 2001/500/JAI continuă să fie obligatorie pentru Danemarca și să i se aplice acesteia,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește norme minime privind definiția infracțiunilor și pedepselor în domeniul spălării banilor.

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale (JO L 328, 15.12.2009, p. 42).

⁽²⁾ Decizia 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate (JO L 63, 6.3.2002, p. 1).

(2) Prezenta directivă nu se aplică activităților de spălare a banilor care implică bunuri provenite din săvârșirea unor infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, care fac obiectul normelor specifice prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

1. „activitate infracțională” înseamnă orice fel de implicare infracțională în săvârșirea oricărei infracțiuni care, în conformitate cu dreptul intern, se pedepsește cu privarea de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate a cărei limită superioară este de cel puțin un an sau, în statele membre în al căror sistem juridic se prevede un prag minim al pedepselor pentru infracțiuni, în săvârșirea oricărei infracțiuni care se pedepsește cu privarea de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate a cărei limită inferioară este de cel puțin șase luni. În orice caz, infracțiunile din cadrul următoarelor categorii sunt considerate activitate infracțională:
 - (a) participarea la un grup infracțional organizat și racketul, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Decizia-cadru 2008/841/JAI;
 - (b) terorismul, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
 - (c) traficul de persoane și introducerea ilegală de imigranți, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ și în Decizia-cadru 2002/946/JAI a Consiliului ⁽³⁾;
 - (d) exploatarea sexuală, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾;
 - (e) traficul ilicit de stupefiante și de substanțe psihotrope, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului ⁽⁵⁾;
 - (f) traficul ilicit de arme;
 - (g) traficul ilicit de bunuri furate și de alte bunuri;
 - (h) corupția, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Convenția privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene ⁽⁶⁾, precum și în Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului ⁽⁷⁾;
 - (i) fraudă, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Decizia-cadru 2001/413/JAI a Consiliului ⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

⁽²⁾ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

⁽³⁾ Decizia-cadru 2002/946/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2002 privind consolidarea cadrului penal pentru a preveni facilitarea intrării, tranzitului și șederii neautorizate (JO L 328, 5.12.2002, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1).

⁽⁵⁾ Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri (JO L 335, 11.11.2004, p. 8).

⁽⁶⁾ Actul Consiliului din 26 mai 1997 de elaborare, în temeiul articolului K.3 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană, a Convenției privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene (JO C 195, 25.6.1997, p. 1).

⁽⁷⁾ Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupției în sectorul privat (JO L 192, 31.7.2003, p. 54).

⁽⁸⁾ Decizia-cadru 2001/413/JAI a Consiliului din 28 mai 2001 de combatere a fraudei și a falsificării mijloacelor de plată, altele decât numerarul (JO L 149, 2.6.2001, p. 1).

- (j) falsificarea de monedă, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2014/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
 - (k) contrafacerea și pirateria de produse;
 - (l) infracțiuni împotriva mediului, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ sau în Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;
 - (m) omorul și vătămarea corporală gravă;
 - (n) răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici;
 - (o) jaful sau furtul;
 - (p) contrabanda;
 - (q) infracțiuni fiscale legate de taxele directe și indirecte, astfel cum sunt stabilite în dreptul intern;
 - (r) extorcarea de fonduri;
 - (s) infracțiuni de fals;
 - (t) pirateria;
 - (u) utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate și manipularea pieței, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2014/57/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾;
 - (v) criminalitatea informatică, inclusiv orice infracțiune prevăzută în Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾;
2. „bunuri” înseamnă activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum și documentele sau instrumentele juridice sub orice formă, inclusiv cele electronice sau digitale, care atestă dreptul de proprietate sau interese în astfel de active;
3. „persoană juridică” înseamnă orice entitate care are personalitate juridică în temeiul dreptului aplicabil, cu excepția statelor sau a organismelor publice care își exercită prerogativele de putere publică și a organizațiilor publice internaționale.

Articolul 3

Infrațiunile de spălare a banilor

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele fapte, atunci când sunt săvârșite cu intenție, se pedepsesc ca infracțiuni:
- (a) transformarea sau transferul de bunuri, cunoscând că bunurile respective provin dintr-o activitate infracțională, în scopul ascunderii sau disimulării originii ilicite a bunurilor sau al sprijinirii oricărei persoane implicate în comiterea unei astfel de activități în a se sustrage consecințelor legale ale acțiunii persoanei respective;
 - (b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi, origini, situații, înstrăinări, circulații a bunurilor sau a adevăratelor drepturi asupra bunurilor ori a adevăratului proprietar al acestora, cunoscând că bunurile provin dintr-o activitate infracțională;
 - (c) dobândirea, posesia sau utilizarea de bunuri, cunoscând, la data primirii lor, că acestea provin dintr-o activitate infracțională.
- (2) Statele membre pot lua măsurile necesare pentru a se asigura că faptele menționate la alineatul (1) se pedepsesc ca infracțiuni atunci când autorul infracțiunii a suspectat sau ar fi trebuit să știe că bunurile provin dintr-o activitate infracțională.

⁽¹⁾ Directiva 2014/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro și a altor monede împotriva falsificării și de înlocuire a Deciziei cadru 2000/383/JAI a Consiliului (JO L 151, 21.5.2014, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 28).

⁽³⁾ Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (JO L 280, 27.10.2009, p. 52).

⁽⁴⁾ Directiva 2014/57/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind sancțiunile penale pentru abuzul de piață (directiva privind abuzul de piață) (JO L 173, 12.6.2014, p. 179).

⁽⁵⁾ Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 august 2013 privind atacurile împotriva sistemelor informatice și de înlocuire a Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului (JO L 218, 14.8.2013, p. 8).

- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că:
- (a) o condamnare prealabilă sau simultană pentru activitatea infracțională din care provin bunurile nu este o condiție prealabilă pentru o condamnare pentru infracțiunile menționate la alineatele (1) și (2);
 - (b) o condamnare pentru infracțiunile menționate la alineatele (1) și (2) este posibilă în cazul în care se stabilește că bunurile au provenit dintr-o activitate infracțională, fără a fi necesar să se stabilească toate elementele de fapt sau toate circumstanțele legate de aceea activitate infracțională, inclusiv identitatea autorului;
 - (c) infracțiunile menționate la alineatele (1) și (2) se extind la bunuri provenite din faptele care au avut loc pe teritoriul unui alt stat membru sau al unei țări terțe, atunci când faptele respective ar constitui o activitate infracțională dacă ar fi avut loc pe plan intern.
- (4) În cazul alineatului (3) litera (c) din prezentul articol, statele membre pot, de asemenea, să solicite ca fapta în cauză să constituie o infracțiune în temeiul dreptului intern al celui alt stat membru sau al țării terțe în care a fost comisă fapta, cu excepția cazului în care fapta respectivă reprezintă una dintre infracțiunile menționate la articolul 2 punctul 1 literele (a)-(e) și (h) și astfel cum sunt definite în dreptul aplicabil al Uniunii.
- (5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că faptele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) se pedepsesc ca infracțiuni atunci când sunt săvârșite de persoane care au comis sau au fost implicate în activitatea infracțională din care au provenit bunurile.

Articolul 4

Complicitatea, instigarea, și tentativa

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că complicitatea, instigarea și tentativa de a comite o infracțiune menționată la articolul 3 alineatele (1) și (5) se pedepsesc ca infracțiuni.

Articolul 5

Pedepse aplicabile persoanelor fizice

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 se pedepsesc cu sancțiuni penale eficace, proporționale și cu efect de descurajare.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) se pedepsesc cu închisoare cu durată maximă de cel puțin patru ani.
- (3) Statele membre iau, de asemenea, măsurile necesare pentru a se asigura că persoanelor fizice care au comis infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 li se aplică, atunci când este cazul, pedepse sau măsuri suplimentare.

Articolul 6

Circumstanțe agravante

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4, următoarele circumstanțe sunt considerate circumstanțe agravante:
- (a) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale în înțelesul Deciziei-cadru 2008/841/JAI; sau
 - (b) autorul infracțiunii este o entitate obligată în înțelesul articolului 2 din Directiva (UE) 2015/849 și a săvârșit infracțiunea în exercitarea activităților sale profesionale.
- (2) Statele membre pot prevedea că, în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4, următoarele circumstanțe sunt considerate circumstanțe agravante:
- (a) bunurile spălate au o valoare considerabilă; sau
 - (b) bunurile spălate provin dintr-una dintre infracțiunile menționate la articolul 2 punctul 1 literele (a)-(e) și (h).

Articolul 7

Răspunderea persoanelor juridice

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că se poate angaja răspunderea persoanelor juridice pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4, săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană care acționează fie individual, fie ca membru al unui organ al persoanei juridice și care deține o poziție de conducere în cadrul acesteia, pe baza oricăruia dintre elementele următoare:
- (a) o imputernicire din partea persoanei juridice respective;

- (b) o prerogativă de a lua decizii în numele persoanei juridice; sau
- (c) o prerogativă de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice.

(2) Statele membre iau, de asemenea, măsurile necesare pentru a se asigura că se poate angaja răspunderea persoanelor juridice atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) din prezentul articol a făcut posibilă săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4 în beneficiul persoanei juridice respective de către o persoană aflată sub autoritatea sa.

(3) Răspunderea persoanelor juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) din prezentul articol nu împiedică inițierea unor proceduri penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la comiterea oricăreia din infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4.

Articolul 8

Pedepse aplicabile persoanelor juridice

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică căreia i s-a angajat răspunderea în temeiul articolului 7 se pedepsește cu pedepse eficace, proporționale și cu efect de descurajare, care includ amenzi penale sau nepenale și pot include și alte sancțiuni, precum:

- (a) excluderea de la dreptul de a beneficia de prestații sau ajutoare de stat;
- (b) excluderea temporară sau permanentă de la accesul la fonduri publice, inclusiv la proceduri de achiziții publice, subvenții și concesiuni;
- (c) interdicția temporară sau permanentă de a exercita activități comerciale;
- (d) plasarea sub control judiciar;
- (e) o hotărâre de dizolvare judiciară;
- (f) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.

Articolul 9

Confiscarea

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura, după caz, că autoritățile lor competente indisponibilizează sau confiscă, în conformitate cu Directiva 2014/42/UE, produsele provenite din săvârșirea infracțiunilor menționate în prezenta directivă sau instrumentele folosite sau care sunt destinate a fi folosite, sau care contribuie la săvârșirea infracțiunilor astfel cum sunt menționate în prezenta directivă.

Articolul 10

Competența

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, în următoarele cazuri:

- (a) infracțiunea este săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul său;
- (b) autorul infracțiunii este un resortisant al său.

(2) Un stat membru informează Comisia atunci când decide să își extindă competența asupra infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, care au fost săvârșite în afara teritoriului său, în cazul în care:

- (a) autorul infracțiunii își are reședința obișnuită pe teritoriul său;
- (b) infracțiunea este săvârșită în beneficiul unei persoane juridice având sediul pe teritoriul său.

(3) Atunci când o infracțiune menționată la articolele 3 și 4 intră în competența mai multor state membre și oricare dintre statele membre în cauză poate instrumenta urmărirea penală în mod valabil pe baza aceluiași fapt, statele membre în cauză cooperează pentru a decide care dintre ele îl va urmări penal pe autorul infracțiunii, cu scopul de a centraliza procedurile într-un singur stat membru.

Se iau în considerare următorii factori:

- (a) teritoriul statului membru în care s-a comis infracțiunea;
- (b) cetățenia sau reședința autorului infracțiunii;
- (c) țara de origine a victimei sau a victimelor; și
- (d) teritoriul pe care a fost găsit autorul infracțiunii.

Atunci când este cazul și în conformitate cu articolul 12 din Decizia-cadru 2009/948/JAI, chestiunea este transmisă către Eurojust.

*Articolul 11***Instrumente de investigare**

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatele (1) și (5) și la articolul 4 au acces la instrumente eficiente de investigare, precum cele utilizate pentru combaterea criminalității organizate sau pentru alte infracțiuni grave.

*Articolul 12***Înlocuirea anumitor dispoziții ale Deciziei-cadru 2001/500/JAI**

Articolul 1 litera (b) și articolul 2 din Decizia cadru 2001/500/JAI sunt înlocuite în privința statelor membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre respective în privința datei de transpunere a respectivei decizii-cadru în dreptul intern.

În ceea ce privește statele membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, trimerile la dispozițiile din Decizia-cadru 2001/500/JAI menționate la primul paragraf se interpretează ca trimeri la prezenta directivă.

*Articolul 13***Transpunere**

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 3 decembrie 2020. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimer la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimer la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimeri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 14***Raportare**

În termen de 3 decembrie 2022, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive.

Până la 3 decembrie 2023, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care evaluează valoarea adăugată a prezentei directive în ceea ce privește combaterea spălării banilor, precum și impactul său asupra drepturilor și libertăților fundamentale. Pe baza acestui raport, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere legislativă de modificare a prezentei directive. Comisia ține seama de informațiile furnizate de statele membre.

*Articolul 15***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 16***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Strasbourg, 23 octombrie 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

K. EDTSTADLER

DECIZII

DECIZIA (UE) 2018/1674 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 23 octombrie 2018

de modificare a Deciziei 2003/17/CE a Consiliului în ceea ce privește echivalența inspecțiilor în câmp efectuate în Republica Federativă a Braziliei la culturile producătoare de semințe de plante furajere și la culturile producătoare de semințe de cereale și echivalența semințelor de plante furajere și a semințelor de cereale produse în Republica Federativă a Braziliei, precum și în ceea ce privește echivalența inspecțiilor în câmp efectuate în Republica Moldova la culturile producătoare de semințe de cereale, la culturile producătoare de semințe de legume și la culturile producătoare de semințe de plante oleaginoase și pentru fibre și echivalența semințelor de cereale, a semințelor de legume și a semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre produse în Republica Moldova

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Decizia 2003/17/CE a Consiliului ⁽³⁾ prevede că, în anumite condiții, inspecțiile în câmp ale anumitor culturi producătoare de semințe efectuate în țările terțe enumerate trebuie să fie considerate echivalente cu inspecțiile în câmp efectuate în conformitate cu dreptul Uniunii și că, în anumite condiții, semințele de anumite specii de plante furajere, de cereale, de sfeclă și de plante oleaginoase și pentru fibre produse în aceste țări trebuie să fie considerate echivalente cu semințele produse în conformitate cu dreptul Uniunii.
- (2) Republica Federativă a Braziliei („Brazilia”) a prezentat Comisiei o cerere vizând acordarea de echivalență sistemului său de inspecții în câmp privind culturile producătoare de semințe de plante furajere și culturile producătoare de semințe de cereale, precum și semințelor de plante furajere și semințelor de cereale, produse și certificate în Brazilia.
- (3) Comisia a examinat legislația relevantă din Brazilia și, pe baza unui audit efectuat în 2016 cu privire la sistemul de controale oficiale și de certificare a semințelor de plante furajere și de cereale din Brazilia, precum și cu privire la echivalența acestuia cu cerințele Uniunii, și-a publicat constatările într-un raport intitulat „Raport final al auditului efectuat în Brazilia, de la 11 aprilie 2016 la 19 aprilie 2016, în scopul evaluării sistemului de controale oficiale și de certificare a semințelor și a echivalenței acestuia cu cerințele Uniunii Europene”.
- (4) În urma auditului, s-a ajuns la concluzia că inspecțiile în câmp la culturile producătoare de semințe, eșantionarea, testarea și controalele oficiale *a posteriori* în ceea ce privește semințele de plante furajere și de cereale sunt efectuate corespunzător și că îndeplinesc condițiile prevăzute în anexa II la Decizia 2003/17/CE, precum și cerințele prevăzute de Directivele 66/401/CEE ⁽⁴⁾ și 66/402/CEE ⁽⁵⁾ ale Consiliului. În plus, s-a ajuns la concluzia că autoritățile naționale responsabile pentru punerea în aplicare a certificării semințelor din Brazilia sunt competente și funcționează în mod corespunzător.

⁽¹⁾ JO C 227, 28.6.2018, p. 76.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 septembrie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 9 octombrie 2018.

⁽³⁾ Decizia 2003/17/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind echivalența inspecțiilor în câmp la culturile producătoare de semințe, efectuate în țări terțe și echivalența semințelor produse în țări terțe (JO L 8, 14.1.2003, p. 10).

⁽⁴⁾ Directiva 66/401/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de plante furajere (JO 125, 11.7.1966, p. 2298/66).

⁽⁵⁾ Directiva 66/402/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de cereale (JO 125, 11.7.1966, p. 2309/66).

- (5) Republica Moldova a prezentat Comisiei o cerere vizând acordarea de echivalență sistemului său de inspecții în câmp privind culturile producătoare de semințe de cereale, culturile producătoare de semințe de legume și culturile producătoare de semințe de plante oleaginoase și pentru fibre, precum și semințelor de cereale, de legume și de plante oleaginoase și pentru fibre, produse și certificate în Republica Moldova.
- (6) Comisia a examinat legislația relevantă din Republica Moldova și, pe baza unui audit efectuat în 2016 cu privire la sistemul de controale oficiale și de certificare a semințelor de cereale, de legume și de plante oleaginoase și pentru fibre din Republica Moldova, precum și cu privire la echivalența acestuia cu cerințele Uniunii, și-a publicat constatările într-un raport intitulat „Raport final al auditului efectuat în Republica Moldova, în perioada 14 iunie-21 iunie 2016, în scopul evaluării sistemului de controale oficiale și de certificare a semințelor și a echivalenței acestuia cu cerințele Uniunii Europene”.
- (7) În urma auditului, s-a ajuns la concluzia că inspecțiile în câmp la culturile producătoare de semințe, eșantionarea, testarea și controalele oficiale *a posteriori* în ceea ce privește semințele de cereale, de legume și de plante oleaginoase și pentru fibre sunt efectuate corespunzător și că îndeplinesc condițiile prevăzute în anexa II la Decizia 2003/17/CE și cerințele prevăzute de Directivele 66/402/CEE, 2002/55/CE ⁽¹⁾ și 2002/57/CE ⁽²⁾ ale Consiliului. În plus, s-a ajuns la concluzia că autoritățile naționale responsabile pentru punerea în aplicare a certificării semințelor din Republica Moldova sunt competente și funcționează în mod corespunzător.
- (8) Prin urmare, este oportun să se acorde echivalența privind inspecțiile în câmp efectuate în ceea ce privește culturile producătoare de semințe de plante furajere și culturile producătoare de semințe de cereale din Brazilia și privind semințele de plante furajere și semințele de cereale produse în Brazilia și certificate oficial de autoritățile sale.
- (9) Este, de asemenea, oportun să se acorde echivalența privind inspecțiile în câmp efectuate în ceea ce privește culturile producătoare de semințe de cereale, culturile producătoare de semințe de legume și culturile producătoare de semințe de plante oleaginoase și pentru fibre din Republica Moldova și privind semințele de cereale, semințele de legume și semințele de plante oleaginoase și pentru fibre produse în Republica Moldova și certificate oficial de autoritățile sale.
- (10) În Uniune există o cerere în ceea ce privește importul de semințe de legume provenind din țări terțe, inclusiv din Republica Moldova. Prin urmare, semințele de legume certificate oficial astfel cum sunt menționate în Directiva 2002/55/CE ar trebui să intre sub incidența Deciziei 2003/17/CE pentru a răspunde în viitor cererii de astfel de semințe originare din Republica Moldova, precum și din alte țări terțe.
- (11) Având în vedere normele aplicabile ale Asociației Internaționale pentru Testarea Semințelor (ISTA), ar trebui ca țara terță în cauză să furnizeze o declarație oficială conform căreia semințele au făcut obiectul unei eșantionări și testări în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Normele internaționale ale ISTA pentru testarea semințelor („normele ISTA”) referitoare la buletinele internaționale portocalii pentru loturile de semințe, iar loturile de semințe ar trebui să fie însoțite de un astfel de buletin.
- (12) Având în vedere expirarea „experienței derogatorii privind eșantionarea și analiza semințelor” prevăzute în anexa V partea A la decizia adoptată de Consiliul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) la 28 septembrie 2000 privind sistemele OCDE pentru certificarea soiurilor de semințe destinate comerțului internațional, ar trebui eliminate toate referirile la experiența în cauză.
- (13) Având în vedere aderarea Croației la Uniune în 2013, ar trebui eliminate toate referirile la Croația ca țară terță.
- (14) Prin urmare, Decizia 2003/17/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Modificarea Deciziei 2003/17/CE

Decizia 2003/17/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Inspecțiile în câmp la culturile producătoare de semințe din speciile precizate în anexa I la prezenta decizie, efectuate în țările terțe enumerate în anexa respectivă, sunt considerate echivalente cu inspecțiile în câmp efectuate în conformitate cu Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/54/CE și 2002/57/CE, precum și cu Directiva 2002/55/CE a Consiliului (*), cu condiția ca acestea:

(*) Directiva 2002/55/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de legume (JO L 193, 20.7.2002, p. 33).”

⁽¹⁾ Directiva 2002/55/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de legume (JO L 193, 20.7.2002, p. 33).

⁽²⁾ Directiva 2002/57/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre (JO L 193, 20.7.2002, p. 74).

2. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Semințele din speciile precizate în anexa I la prezenta decizie, produse în țările terțe enumerate în anexa respectivă și certificate oficial de către autoritățile menționate în aceeași anexă, sunt considerate echivalente cu semințele conforme cu Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/54/CE, 2002/55/CE și 2002/57/CE, în cazul în care îndeplinesc condițiile prevăzute la litera B din anexa II la prezenta decizie.”

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care semințele echivalente «fac obiectul unei schimbări a etichetei și a sistemului de închidere» efectuată în Comunitate în conformitate cu sistemele OCDE pentru certificarea soiurilor de semințe destinate comerțului internațional, se aplică, prin analogie, dispozițiile Directivelor 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/54/CE, 2002/55/CE și 2002/57/CE referitoare la reînchiderea ambalajelor produse în Comunitate.

Primul paragraf nu aduce atingere normelor OCDE aplicabile acestor operațiuni.”;

(b) la alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) pentru ambalajele CE mici, în înțelesul Directivei 66/401/CEE, 2002/54/CE sau 2002/55/CE.”

4. Anexele la Decizia 2003/17/CE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 3

Destinatari

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 23 octombrie 2018.

Pentru Parlamentul European
Președintele
A. TAJANI

Pentru Consiliu
Președintele
K. EDTSTADLER

ANEXĂ

Anexele I și II la Decizia 2003/17/CE se modifică după cum urmează:

1. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) în tabel, se introduc următoarele mențiuni, în ordine alfabetică:

„BR	Ministry of Agriculture, Livestock and Food Supply Esplanada dos Ministérios, bloco D 70.043-900 Brasília-DF	66/401/CEE 66/402/CEE”
„MD	National Agency for Food Safety (ANSA) str. Mihail Kogălniceanu 63, MD-2009, Chișinău	66/402/CEE 2002/55/CE 2002/57/CE”

(b) în nota de subsol a tabelului menționat la litera (a), se introduc următorii termeni, în ordine alfabetică: „BR – Brazilia”, „MD – Republica Moldova”;

(c) în nota de subsol a tabelului respectiv, se elimină termenul „HR – Croația”.

2. Anexa II se modifică după cum urmează:

(a) la secțiunea A punctul 1 se adaugă următoarea liniuță:

„— semințele de legume, în cazul speciilor prevăzute de Directiva 2002/55/CE.”;

(b) secțiunea B se modifică după cum urmează:

(i) la punctul 1 primul paragraf, se adaugă următoarea liniuță:

„— semințele de legume, în cazul speciilor prevăzute de Directiva 2002/55/CE.”;

(ii) la punctul 2.1, se introduce următoarea liniuță după a treia liniuță:

„— Directiva 2002/55/CE, anexa II.”;

(iii) punctul 2.2 se înlocuiește cu următorul text:

„2.2. În vederea examinării care trebuie efectuată pentru a se constata îndeplinirea condițiilor stabilite la punctul 2.1, se prelevă oficial sau sub supraveghere oficială eșantioane în conformitate cu normele ISTA, iar greutatea lor este în conformitate cu greutatea prevăzută de aceste metode, ținând cont de greutatea specificate în următoarele directive:

- Directiva 66/401/CEE, anexa III, coloanele 3 și 4;
- Directiva 66/402/CEE, anexa III, coloanele 3 și 4;
- Directiva 2002/54/CE, anexa II, al doilea rând;
- Directiva 2002/55/CE, anexa III;
- Directiva 2002/57/CE, anexa III, coloanele 3 și 4.”

(iv) punctul 2.3 se înlocuiește cu următorul text:

„2.3. Examinarea se efectuează în mod oficial sau sub supraveghere oficială în conformitate cu normele ISTA.”

(v) punctul 2.4 se elimină;

(vi) la punctul 3.1, a doua liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— o mențiune care atestă că semințele au făcut obiectul unor eșantionări și testări conforme cu metodele internaționale în uz: «Eșantionate și analizate de ... (denumirea sau codul de membru al stației de testare a semințelor ISTA) în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Normele internaționale ale ISTA pentru testarea semințelor referitoare la buletinele internaționale portocalii pentru loturile de semințe»»;

(vii) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. Loturile de semințe sunt însoțite de un buletin internațional portocaliu ISTA pentru loturile de semințe, care furnizează informațiile privind condițiile prevăzute la punctul 2.”

II

(Acte fără caracter legislativ)

DECIZII

DECIZIA (UE) 2018/1675 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 2 octombrie 2018

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în urma unei cereri din partea Țărilor de Jos – EGF/2018/001 NL/Activități de servicii financiare

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014-2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (4),

având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽²⁾, în special punctul 13,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) urmărește să ofere sprijin lucrătorilor disponibilizați și persoanelor care desfășoară o activitate independentă a căror activitate a încetat ca urmare a modificărilor structurale majore apărute în tiparele comerțului mondial ca urmare a globalizării, ca urmare a continuării crizei economice și financiare mondiale sau ca urmare a unei noi crize economice și financiare mondiale, precum și să le ofere asistență în vederea reintegrării pe piața muncii.
- (2) FEG nu trebuie să depășească un quantum anual maxim de 150 de milioane EUR (la prețurile din 2011), după cum se prevede la articolul 12 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ⁽³⁾.
- (3) La 23 februarie 2018, Țările de Jos au prezentat o cerere de mobilizare a FEG, în legătură cu disponibilizările din 20 de întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectorul serviciilor financiare în următoarele regiuni: Friesland, Drenthe și Overijssel în Țările de Jos. Cererea a fost completată cu informații suplimentare furnizate în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1309/2013. Această cerere îndeplinește condițiile pentru stabilirea unei contribuții financiare din partea FEG, astfel cum sunt prevăzute la articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 1309/2013.
- (4) Prin urmare, FEG ar trebui mobilizat pentru a se furniza o contribuție financiară în valoare de 1 192 500 EUR, ca urmare a cererii depuse de Țările de Jos.
- (5) În scopul de a reduce la minimum timpul necesar pentru mobilizarea FEG, prezenta decizie ar trebui să se aplice de la data adoptării sale,

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

⁽²⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii pentru exercițiul financiar 2018, se mobilizează Fondul european de ajustare la globalizare pentru a se furniza suma de 1 192 500 EUR, sub formă de credite de angajament și credite de plată.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Se aplică de la 2 octombrie 2018.

Adoptată la Strasbourg, 2 octombrie 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

J. BOGNER-STRAUSS

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)*(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 243 din 15 septembrie 2009)*

La pagina 11, articolul 19 alineatul (2) al doilea paragraf:

în loc de:

„Datele se introduc în VIS exclusiv de către personalul consular autorizat, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1), articolul 7 și articolul 9 alineatele (5) și (6) din Regulamentul VIS.”,

se citește:

„Datele se introduc în VIS exclusiv de către personalul consular autorizat, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1), articolul 7 și articolul 9 punctele 5 și 6 din Regulamentul VIS.”

La pagina 23, articolul 54 punctul 3 litera (b), partea introductivă:

în loc de:

„(b) alineatul (4) se modifică după cum urmează:”,

se citește:

„(b) punctul 4 se modifică după cum urmează:”.

Rectificare la Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS)

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 218 din 13 august 2008)

La paginile 64 și 65, articolul 5 alineatul (1):

în loc de:

„(1) În VIS se înregistrează numai următoarele categorii de date:

- (a) date alfanumerice referitoare la solicitant și la vizele solicitate, eliberate, refuzate, anulate, retrase sau prelungite, menționate la articolul 9 alineatele (1)-(4) și la articolele 10-14;
- (b) fotografii, menționate la articolul 9 alineatul (5);
- (c) date dactiloscopice, menționate la articolul 9 alineatul (6);
- (d) legăturile cu alte cereri, menționate la articolul 8 alineatele (3) și (4).”

se citește:

„(1) În VIS se înregistrează numai următoarele categorii de date:

- (a) date alfanumerice referitoare la solicitant și la vizele solicitate, eliberate, refuzate, anulate, retrase sau prelungite, menționate la articolul 9 punctele 1-4 și la articolele 10-14;
- (b) fotografii, menționate la articolul 9 punctul 5;
- (c) date dactiloscopice, menționate la articolul 9 punctul 6;
- (d) legăturile cu alte cereri, menționate la articolul 8 alineatele (3) și (4).”

La pagina 68, articolul 15 alineatul (2) litera (d):

în loc de:

„(d) numele, prenumele și adresa persoanei fizice sau denumirea și adresa societății/celeilalte organizații, menționate la articolul 9 alineatul (4) litera (f);”

se citește:

„(d) numele, prenumele și adresa persoanei fizice sau denumirea și adresa societății/celeilalte organizații, menționate la articolul 9 punctul 4 litera (f);”

La pagina 69, articolul 17 punctele 12, 13 și 14:

în loc de:

- „12. cazurile în care datele menționate la articolul 9 alineatul (6) nu au putut fi furnizate din motive de ordin faptic, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) teza a doua;
- 13. cazurile în care nu s-a solicitat furnizarea, din motive legale, a datelor menționate la articolul 9 alineatul (6), în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) teza a doua;
- 14. cazurile în care unei persoane care nu a putut furniza faptic datele menționate la articolul 9 alineatul (6) i s-a refuzat viza, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) teza a doua.”

se citește:

- „12. cazurile în care datele menționate la articolul 9 punctul 6 nu au putut fi furnizate din motive de ordin faptic, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) teza a doua;
- 13. cazurile în care nu s-a solicitat furnizarea, din motive legale, a datelor menționate la articolul 9 punctul 6, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) teza a doua;
- 14. cazurile în care unei persoane care nu a putut furniza din motive de ordin faptic datele menționate la articolul 9 punctul 6 i s-a refuzat viza, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) teza a doua.”

La pagina 70, articolul 19 alineatul (2) litera (a):

în loc de:

„(a) informații referitoare la stadiul procedurii și la datele preluate din formularul de cerere, în conformitate cu articolul 9 alineatele (2) și (4);”,

se citește:

„(a) informații referitoare la stadiul procedurii și la datele preluate din formularul de cerere, în conformitate cu articolul 9 punctele 2 și 4;”.

La pagina 70, articolul 20 alineatul (1) al doilea paragraf:

în loc de:

„În cazul în care amprente digitale ale persoanei respective nu pot fi utilizate sau în cazul în care căutarea cu ajutorul datelor privind amprente digitale rămâne fără niciun rezultat, aceasta se efectuează cu ajutorul datelor prevăzute la articolul 9 alineatul (4) litera (a) și/sau litera (c); această căutare poate fi efectuată și cu ajutorul datelor prevăzute la articolul 9 alineatul (4) litera (b).”,

se citește:

„În cazul în care amprente digitale ale persoanei respective nu pot fi utilizate sau în cazul în care căutarea cu ajutorul datelor privind amprente digitale rămâne fără niciun rezultat, aceasta se efectuează cu ajutorul datelor prevăzute la articolul 9 punctul 4 litera (a) și/sau litera (c); această căutare poate fi efectuată și cu ajutorul datelor prevăzute la articolul 9 punctul 4 litera (b).”

La pagina 70, articolul 20 alineatul (2) litera (b):

în loc de:

„(b) datele preluate din formularul de cerere, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4);”,

se citește:

„(b) datele preluate din formularul de cerere, în conformitate cu articolul 9 punctul 4;”.

La paginile 70 și 71, articolul 21:

în loc de:

„Articolul 21

Accesul la date în vederea stabilirii responsabilității privind cererile de azil

(1) Autoritățile competente în domeniul azilului sunt autorizate să efectueze căutări cu ajutorul datelor privind amprente digitale ale solicitantului de azil, numai în scopul stabilirii statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil în conformitate cu articolele 9 și 21 din Regulamentul (CE) nr. 343/2003.

În cazul în care amprente digitale ale persoanei respective nu pot fi utilizate sau în cazul în care căutarea cu ajutorul datelor privind amprente digitale rămâne fără niciun rezultat, aceasta se efectuează cu ajutorul datelor prevăzute la articolul 9 alineatul (4) litera (a) și/sau litera (c); această căutare poate fi efectuată și cu ajutorul datelor prevăzute la articolul 9 alineatul (4) litera (b).

(2) În cazul în care, în urma căutării cu ajutorul datelor enumerate la alineatul (1), se constată că în VIS este înregistrată o viză eliberată, a cărei valabilitate expiră cu cel mult șase luni înainte de data cererii de azil, și/sau o viză a cărei durată de valabilitate este prelungită până la o dată de expirare de cel mult șase luni înainte de data cererii de azil, autoritatea responsabilă în domeniul azilului este autorizată să consulte următoarele date cuprinse în dosarul de cerere și, în ceea ce privește datele enumerate la litera (g) referitoare la soț/soție și copii, în conformitate cu articolul 8 alineatul (4), numai în scopul menționat la alineatul (1):

(a) numărul cererii și autoritatea care a eliberat viza sau a prelungit durata acesteia, precum și informații care să indice dacă autoritatea a eliberat viza în numele altui stat membru;

(b) datele preluate din formularul de cerere, prevăzute la articolul 9 alineatul (4) literele (a) și (b);

(c) tipul de viză;

(d) perioada de valabilitate a vizei;

(e) durata intenționată a șederii;

(f) fotografii;

(g) datele prevăzute la articolul 9 alineatul (4) literele (a) și (b) din dosarul/dosarele de cerere conexas(e) cu privire la soț/soție și copii.

(3) Consultarea VIS în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol este efectuată numai de autoritățile naționale desemnate prevăzute la articolul 21 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 343/2003.”

se citește:

„Articolul 21

Accesul la date în vederea stabilirii responsabilității privind cererile de azil

(1) Autoritățile competente în domeniul azilului sunt autorizate să efectueze căutări cu ajutorul datelor privind amprentele digitale ale solicitantului de azil, numai în scopul stabilirii statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil în conformitate cu articolele 9 și 21 din Regulamentul (CE) nr. 343/2003.

În cazul în care amprentele digitale ale persoanei respective nu pot fi utilizate sau în cazul în care căutarea cu ajutorul datelor privind amprentele digitale rămâne fără niciun rezultat, aceasta se efectuează cu ajutorul datelor prevăzute la articolul 9 punctul 4 litera (a) și/sau litera (c); această căutare poate fi efectuată și cu ajutorul datelor prevăzute la articolul 9 punctul 4 litera (b).

(2) În cazul în care, în urma căutării cu ajutorul datelor enumerate la alineatul (1), se constată că în VIS este înregistrată o viză eliberată, a cărei valabilitate expiră cu cel mult șase luni înainte de data cererii de azil, și/sau o viză a cărei durată de valabilitate este prelungită până la o dată de expirare de cel mult șase luni înainte de data cererii de azil, autoritatea responsabilă în domeniul azilului este autorizată să consulte următoarele date cuprinse în dosarul de cerere și, în ceea ce privește datele enumerate la litera (g) referitoare la soț/soție și copii, în conformitate cu articolul 8 alineatul (4), numai în scopul menționat la alineatul (1):

(a) numărul cererii și autoritatea care a eliberat viza sau a prelungit durata acesteia, precum și informații care să indice dacă autoritatea a eliberat viza în numele altui stat membru;

(b) datele preluate din formularul de cerere, prevăzute la articolul 9 punctul 4 literele (a) și (b);

(c) tipul de viză;

(d) perioada de valabilitate a vizei;

(e) durata intenționată a șederii;

(f) fotografii;

(g) datele prevăzute la articolul 9 punctul 4 literele (a) și (b) din dosarul/dosarele de cerere conexas(e) cu privire la soț/soție și copii.

(3) Consultarea VIS în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol este efectuată numai de autoritățile naționale desemnate prevăzute la articolul 21 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 343/2003.”

La pagina 71, articolul 22 alineatul (1) al doilea alineat:

în loc de:

„În cazul în care amprentele digitale ale persoanei respective nu pot fi utilizate sau în cazul în care căutarea cu ajutorul datelor privind amprentele digitale rămâne fără niciun rezultat, aceasta se efectuează cu ajutorul datelor prevăzute la articolul 9 alineatul (4) litera (a) și/sau litera (c); această căutare poate fi efectuată și cu ajutorul datelor prevăzute la articolul 9 alineatul (4) litera (b).”

se citește:

„În cazul în care amprentele digitale ale persoanei respective nu pot fi utilizate sau în cazul în care căutarea cu ajutorul datelor privind amprentele digitale rămâne fără niciun rezultat, aceasta se efectuează cu ajutorul datelor prevăzute la articolul 9 punctul 4 litera (a) și/sau litera (c); această căutare poate fi efectuată și cu ajutorul datelor prevăzute la articolul 9 punctul 4 litera (b).”

La pagina 71, articolul 22 alineatul (2) litera (b):

în loc de:

„(b) datele preluate din formularul de cerere, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) literele (a), (b) și (c);”,

se citește:

„(b) datele preluate din formularul de cerere, în conformitate cu articolul 9 punctul 4 literele (a), (b) și (c);”.

La pagina 71, articolul 22 alineatul (2) litera (e):

în loc de:

„(e) datele prevăzute la articolul 9 alineatul (4) literele (a) și (b) din dosarul/dosarele de cerere conexas(e) cu privire la soț/soție și copii.”,

se citește:

„(e) datele prevăzute la articolul 9 punctul 4 literele (a) și (b) din dosarul/dosarele de cerere conexas(e) cu privire la soț/soție și copii.”

La pagina 74, articolul 31 alineatul (2):

în loc de:

„(2) Prin derogare de la alineatul (1), datele prevăzute la articolul 9 alineatul (4) literele (a), (b), (c), (k) și (m) pot fi transferate [...]”,

se citește:

„(2) Prin derogare de la alineatul (1), datele prevăzute la articolul 9 punctul 4 literele (a), (b), (c), (k) și (m) pot fi transferate [...]”.

La pagina 76, articolul 37:

în loc de:

„Articolul 37

Dreptul la informare

(1) Statul membru responsabil pune la dispoziția solicitanților și a persoanelor menționate la articolul 9 alineatul (4) litera (f) următoarele informații:

(a) identitatea autorității menționate la articolul 41 alineatul (4), inclusiv datele de contact ale acesteia;

(b) scopul prelucrării datelor în VIS;

(c) categoriile de destinatari ai datelor, inclusiv autoritățile menționate la articolul 3;

(d) perioada de păstrare a datelor;

(e) caracterul obligatoriu al colectării datelor pentru examinarea cererii;

(f) existența dreptului de acces la datele care le privesc și a dreptului de a solicita rectificarea datelor inexacte care le privesc sau ștergerea datelor prelucrate în mod ilegal, inclusiv a dreptului de a primi informații despre procedurile de exercitare a acestor drepturi și datele de contact ale autorităților naționale de supraveghere menționate la articolul 41 alineatul (1), care soluționează plângerile referitoare la protecția datelor cu caracter personal.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt puse la dispoziția solicitanților în scris la data colectării datelor din formularul de cerere, a efectuării fotografiei și a luării amprentelor digitale, în conformitate cu articolul 9 alineatele (4), (5) și (6).

(3) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt puse la dispoziția persoanelor prevăzute la articolul 9 alineatul (4) litera (f) în cuprinsul formularelor semnate de persoanele care adresează invitații, se angajează să ia în întreținere și să ofere găzduire.

În cazul în care nu există astfel de formulare semnate de aceste persoane, informațiile sunt furnizate în conformitate cu articolul 11 din Directiva 95/46/CE.”

se citește:

„Articolul 37

Dreptul la informare

(1) Statul membru responsabil pune la dispoziția solicitanților și a persoanelor menționate la articolul 9 punctul 4 litera (f) următoarele informații:

- (a) identitatea autorității menționate la articolul 41 alineatul (4), inclusiv datele de contact ale acesteia;
- (b) scopul prelucrării datelor în VIS;
- (c) categoriile de destinatari ai datelor, inclusiv autoritățile menționate la articolul 3;
- (d) perioada de păstrare a datelor;
- (e) caracterul obligatoriu al colectării datelor pentru examinarea cererii;
- (f) existența dreptului de acces la datele care le privesc și a dreptului de a solicita rectificarea datelor inexacte care le privesc sau ștergerea datelor prelucrate în mod ilegal, inclusiv a dreptului de a primi informații despre procedurile de exercitare a acestor drepturi și datele de contact ale autorităților naționale de supraveghere menționate la articolul 41 alineatul (1), care soluționează plângerile referitoare la protecția datelor cu caracter personal.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt puse la dispoziția solicitanților în scris la data colectării datelor din formularul de cerere, a efectuării fotografiei și a luării amprentelor digitale, în conformitate cu articolul 9 punctele 4, 5 și 6.

(3) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt puse la dispoziția persoanelor prevăzute la articolul 9 punctul 4 litera (f) în cuprinsul formularelor semnate de persoanele care adresează invitații, se angajează să ia în întreținere și să ofere găzduire.

În cazul în care nu există astfel de formulare semnate de aceste persoane, informațiile sunt furnizate în conformitate cu articolul 11 din Directiva 95/46/CE.”

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO